

UFOLOGEN

nr 7-8: Febr-Mars 73

Redaktionens adress:

Arbetsgruppen för ufologi
Box 9024

600 09 NORRKÖPING 9

Red och ansv utg:

Anders Liljegren
Tel. 011/18 82 81

I redaktionen:

Håkan Blomqvist tel. 0755/11326
Jorma Heinonen
Bengt O Wettergren

Prenumeration:

20:--/halvår till postgiro
konto nr 50 05 31-1930, Anders
Liljegren, Norrköping.

Originalmaterial i Ufologen
får publiceras efter tillstånd
från ansvarig utgivare samt
att källan anges.

Ufologen utkommer med ett nr.
per månad.

I detta nummer bl.a. sid.

Nävekvarnsbilist följdes
av lysande föremål två
kvällar i rad (nr 206)....108

Rapport från Namsen-
fjorden (nr 044).....111

"Flygande hatt" med
ljuskägla (nr 208).....113

Mystik kring radiosig-
naler som returneras.....115

Däniken i blåsväder!.....116

General Amin ser fly-
gande tefat?.....118

UFO-tidskrifter på
engelska.....118

Folklore och flygande
tefat.....119

Redaktionellt

Som framgår av särskild bilaga har vi,
Anders Liljegren och Håkan Blomqvist,
lämnat vårt engagemang inom riksorgani-
sationen UFO-Sverige. För tidningen
"Ufologen" får det bl.a. följande kon-
sekvenser:

- Rapportmaterial från UFO-Sverige kom-
mer ej att publiceras fr.o.m. detta
nummer.
- Utgivningen av "Ufologen" övertas av
"Arbetsgruppen för ufologi (A.F.U.)",
en informell sammanslutning av UFO-in-
tresserade som är helt fristående från
andra organisationer.
- Den tidigare 'redaktionella linjen'
behålles. Tidningen syfter till att ge
en - så långt möjligt - saklig och all-
sidig bild av UFO:s och andra närståen-
de fenomen, liksom allmänna skeenden
på UFO-området. Tidningens syfte är ej
att propagera eller 'övertyga' utan
att förutsättningslöst presentera käll-
material, dokumentation och tips för
den 'forskningsinriktade' ufologen.

Nuvarande arbetsformer ger den frihet -
tidsmässigt, ekonomiskt och tankemässigt
- vi vill ha. Vi tänker oss Ufologen som
ett öppet organ där både redaktion och
läsekrets kan publicera och delge varand-
ra undersökningar, artiklar, bokrecensio-
ner, pressmaterial m.m.

Kanske har Du något material (t.ex. en
UFO-rapport) som Du tycker borde publi-
ceras? Skicka det i så fall under adress
"Arbetsgruppen för ufologi, Box 9024,
600 09 NORRKÖPING 9". Aktuellt rapport-
och undersökningsmaterial kan vi garante-
ra publicering - övrigt material bedöms
bl.a. utifrån intressevärde.

"Arbetsgruppen för ufologi" är inte en
sammanslutning där man kan bli medlem i
vanlig bemärkelse (genom att betala en
avgift). Däremot är vi intresserade av
att till A.F.U. knyta medarbetare på o-
lika platser, experter och rådgivare på
olika områden, skribenter o.s.v. Strävan
är att undvika tidskrävande och dyrbar
administration och istället koncentrera
engagemanget på den forskar- och upp-
täckarglädje vi känner och har gemen-
samt.

Forts. sid. 138

(103)

NÄVEKVARNSBILIST FÖLJDES AV LYSANDE
FÖREMÅL - TVÅ KVÄLLAR I RAD

- Anders Liljegren

206. Obs.datum: 13 och 14/4 1972. Obs.plats: Vägsträckan Lövsta handel -

Näveckvarn i sydöstra Södermanland

Den 28 juni 1972 publicerade Södermanlands Nyheter i Nyköping följande artikel på sin förstasida:

FLYGANDE TEFAT FÖLJDE BILIST

NYKÖPING: Strax efter midnatt natten till måndagen såg en bilist på väg mellan Nyköping och Tunaberg en svävarfarkost av det slag som betecknas som "flygande tefat". Det var i närheten av Lövsta handel som svävarfarkosten dök ned emot bilen och sedan följde denna parallellt utmed vägen på endast någon meters höjd över marken.

- Jag var faktiskt beredd att vända och åka tillbaka till Nyköping därför att jag var rädd för att kollidera med det okända föremålet. Då ökade det plötsligt farten och försvann lika plötsligt som det kommit. Det var liksom framme för att kontrollera bilen och efter att ha följt bilen en stund gav det sig iväg. Jag tittade i flera fönster på bilen för att vara säker på att det inte var någon reflex i rutan, det var månljust vid tillfället, men det var inte något återsken av månskenet, berättar vår uppgiftslämnare.

Det observerade föremålet beskrivs som en "orangevärgad svävarfarkost med gröna eller blå strimlor samt utrustad med en för".

Uppgiftslämnaren är intresserad av att få veta om någon annan iakttagit något liknande eller liknande som kan sättas i samband med den här observationen som gjordes ungefär vid Lövsta handel mellan kl 12 och 1 på natten. Från trafikledartornet på F 11 i Nyköping uppges att man där inte fått några rapporter vid den aktuella tidpunkten.

- - -

Händelsen omnämndes på östsvenska "Regionalnytt" på morgonen den 28 juni och avlyssnades av en bekant till mig. Jag tog omedelbart kontakt med Södermanlands Nyheter, men fick där beskedet att man glömt bort observatörens namn. Man lovade dock att meddela mig så snart ev. andra iakttagelser kom fram. Någon dag senare kom mycket riktigt en påringning från Södermanlands Nyheter och man meddelade namn och telefonnummer till flera observatörer som kontaktat redaktionen - däribland en man som - två kvällar i rad - åtföljts av ett lysande föremål längs samma vägsträcka. Jag citerar här från Södermanlands Nyheter, förstasidan, den 29 juni:

ETT TEFAT TILL PÅ NÄVEKVARNSVÄGEN

NYKÖPING: Ännu en person uppger sig nu ha iakttagit och blivit iakttagen av ett "flygande tefat" på Näveckvarnsvägen. Den här händelsen ägde rum i mitten av april. Då en Näveckvarnsbo kom från Oxelösund och i backen ner mot Lövsta handel såg han ett blåaktigt sken omkring 10 meter över marken.

- Jag trodde först det var ett flygplan men det stod alldeles stilla i luften, berättar han. När jag svängde mot Näveckvarn gjorde farkosten likadant och följde mig fram till Näveckvarn.

När Näveckvarnsbon saktade in sin bil i närheten av Frankhyttan saktade också farkosten in och när han ökade igen ökade också farkosten hastigheten. Farkosten var omkring en meter i diameter och den spred ett blåaktigt sken. Inget ljud hördes från den. Även kvällen därpå när Näveckvarnsbon åkte samma väg fanns farkosten där och följde också då med bilen nästan till Näveckvarn.

Den i tidningsartikeln anonyme observatören är metallarbetaren Sven G Närholm, 34 år. Jag bad honom först fylla i ett rapportformulär och med detta framför mig ringde jag upp Närholm. Intervjun återges här:

- Jag har några ytterligare frågor jag skulle vilja ställa. Ni hade inte någon i sällskap när ni gjorde observationen...?
- Nej, det hade jag inte.
- Ni arbetar på järnverket i Oxelösund..?
- Ja, just det.
- Ni brukar inte ha någon arbetskamrat med er?
- Min fru brukar åka med mig, men hon hade andra tider än jag just då. Jag jobbar i skift.
- När ni såg det här föremålet, kontrollerade ni så att det inte var några reflexer i vindrutan?
- Jaa, jag vevade ner sidorutan och kolla' det. Jag nästan stannade bilen och då gjorde föremålet likadant, saktade in.
- Föremålet höll hela tiden samma hastighet som ni? Med tanke på vägsträckans längd och er uppskattning av observationstiden - 15 minuter - så har jag räknat fram att ni hade en genomsnittlig hastighet av 80-90 km/tim. Stämmer det?
- Ja, ungefär åttio-nittio.
- Mötte ni några bilar längs den här sträckan?
- Nej, men en mopedist.
- Tror ni att den här mopedisten kan ha sett det här föremålet?
- Det vet jag inte.
- Befann sig föremålet mycket nära vid just den tidpunkten?
- Det var en bit upp i luften, på höger sida om vägen. Föremålet följde mig mer än halva sträckan hem, räknat från Lövsta handel. Normalt tar det tio minuter - en kvart att åka den här sträckan. Kvällen efter stod föremålet på ungefär samma plats, vid korset där, och...
- ..väntade på er..
- Ja, det såg ut så. Den andra kvällen uppmärksammade jag det mer och funderade på vad det kunde vara.
- Betedde det sig likadant bägge kvällarna?
- Ja, exakt likadant. Jag kom vid exakt samma tid och det startade och följde mig längs vägen. Precis likadant..
- Ni säger här i frågeformuläret att det växlade sida i förhållande till er. Hur många gånger?
- Det var väl ett par-tre gånger. På ett ställe går vägen genom skogen, det är när man kommer ner till Frankhyttan. Där försvann det eller skymdes av skogen. Men när jag kom ut ur skogen och ut på gårderna, då var det med igen.
- Den var inte i det här skogsområdet som ni mötte den här mopedisten?
- Nej, det var strax efter Frankhyttan, mot Nävekvarn räknat.
- Så föremålet var ganska nära vid den tidpunkten?
- Ja, det var det. Det är mycket möjligt att mopedisten såg föremålet, men jag vet ju inte alls vem det var. Det var ju bara ett ljus jag mötte.
- Ni mötte ingen annan och ingen körde om er. Den här aktuella vägen är kanske inte så trafikerad?
- Nej, det är den inte. Vid den tidpunkten brukar jag möta..ja bara någon enstaka bil så där.
- Hur nära tror ni att ni var föremålet när det var som närmast?
- Jag skulle tippa på 10 meter. Det är svårt att säga när man såg det mot himlen. Jag pratade med min fru om det här när jag kom hem och vi gick ut för att se om vi kunde se någonting, men förgäves. Det var när jag kom fram till sista kurvan före Nävekvarn som föremålet gjorde en sväng upp över skogen och försvann.
- Ni har inte sett något senare? (Intervjun gjordes exakt fyra månader efter den sista observationen - A.L.)
- Nej, det har jag inte. Jag har tittat mycket, speciellt när jag jobbat det skiftet. Jag hade inte tänkt så mycket på de här observationerna förrän jag läste i tidningen att någon annan hade sett något liknande längs samma väg.

- Ni har inte varit i kontakt med honom?
- Nej. När jag läste artikeln ringde jag omedelbart upp Södermanlands Nyheter, eftersom jag tyckte det var konstigt. Våra bekanta Kjell och Maj Karlsson blev också förvånade när de fick läsa i tidningen att någon annan sett samma sak som jag tidigare berättat för dem.
- Märkte ni några störningar på bilen: motor, strålkastare eller...
- Det enda jag märkte var...jag hade radion på. Det var mycket störningar. Det skrapade då och då.
- Vilket program hade ni på? P3?
- Det var P3, ja. Jag brukar alltid ha radion på när jag åker.
- Var det ovanliga skrapningar som ni inte hört tidigare?
- Ja, det kan man säga. Det kan ju naturligtvis ha varit att radion inte var korrekt inställd, men jag har inte uppmärksammat några störningar sedan dess.
- Var det kraftiga störningar så att sändningen försvann?
- Det var mera som pip eller gnissel. Jag kom att tänka på efteråt att det kan ha haft något samband med det lysande föremålet.
- Inga störningar på motor eller strålkastare..?
- Nej.
- Signalhornet hade ni inte någon anledning att prova förstås?
- Nej, det hade jag inte.
- Inget ni märkte på instrumentpanelen som var galet, något ljus som slocknat, varningslampa eller...
- Nej.
- Ni hade inte några svårigheter att manövrera bilen?
- Nej, det enda var att jag hade svårt att hålla kontrollen över bilen därför att jag satt och tittade uppåt för att kunna se det där..
- Det befann sig alltså ganska högt upp på himlen, stundtals?
- Nja, inte så förskräckligt. Jag skulle tippa att det gick upp till 20-30 meter. När det passerade skogen höjde det sig och sedan ner igen...
- Det skimrades alltså bortom skogen ibland?
- Ja, när det var skog på bägge sidor.
- Hörde ni något ljud?
- Nej. Jag stannade aldrig motorn, men när jag vevade ner rutan kunde jag inte höra något.
- Föremålets sken var starkt ljusblått säger ni här i formuläret. Blev ni bländad?
- Nej, men jag kan säga att det var en färgnyans som jag aldrig sett tidigare, en blåaktig färg som jag aldrig sett.
- Skiftade det i grönt eller...?
- Jaa, blå-grön-aktigt någonting...
- Var föremålet självlysande? Det var inte någon strålkastare eller liknande på själva föremålet som ni såg?
- Nej, det var helt självlysande.
- Såg ni några konturer eller någon yta på föremålet eller var det bara ett ljussken runtomkring?
- Jag såg att det hade skarpa kanter runtomkring.
- Verkade det metalliskt?
- Nej, det kunde jag inte avgöra. Jag försökte se så mycket som möjligt.
- Ni kände inte värme från föremålet, hetta inne i bilen, eller så?
- Nej.
- Ingen lukt..?
- Nej.
- Hur kände ni er till mods?
- Jag tyckte det var olustigt, speciellt andra kvällen. När man fick se det var det så att man rös till. "Nu igen!", tänkte jag när jag fick se det på samma plats igen.
- Har ni haft några rent kroppsliga efterverkningar av det här? Huvudvärk, trötthet, sömnlöshet?
- Nej, det är bara att man gått och funderat på vad det kunde vara.

- Har ni någon teori om vad det kunde vara?
- Jag funderade på att det måste vara någonting från rymden. Jag har varit ganska skeptisk mot det här tidigare, men när man börjar tänka på vad man har upplevt...

Kommentarer:

Närholms berättelse gav på mig ett trovärdigt intryck när jag talade med honom i telefonen. Lugnt, sakligt och utan överdrifter eller vittgående tolkningar återgav han vad som iakttagits. Vi har planerat att besöka Närholm och kanske göra en åktur längs observationssträckan. Tills dess kan väl knappast några definitiva slutsatser dras. Vissa intressanta punkter förtjänar dock att nämnas:

a. Närholms observation rapporterades först sedan ett annat vittne trätt fram och berättat om en likartad upplevelse vid samma plats. Dessförinnan har dock N. berättat om observationen för sin fru och några bekanta. Detta ger berättelsen ett visst inslag av trovärdighet, samtidigt som det visar att N. inte söker publicitet, utan vill rapportera därför att han blir förvånad över likheten mellan de bägge händelserna. Utan den första tidningsartikeln hade förmodligen N. fortfarande kunnat räknas till "de tysta vittnena".

b. Platsen där händelsen inträffade kan sägas höra till det legendomspunna Kolmården-området. Ryktesvägen har jag hört att just Kolmården skall vara speciellt "frekventerat" av oidentifierade föremål även om jag aldrig sett några kvantitativa bevis för den tesen. Det mest intressanta, kända, UFO-fallet från Kolmården är väl det av Sven Schalin dokumenterade humanoid-fallet från den 23 augusti 1967 (Sökaren samt UFO-Nyt nr 5/68, sid 211-214). (Med hänsyftning till Jacques Vallees bok "Passport to Magonia" (som recenseras i detta nummer) är värt att nämnas att den utbredda folktron i Kolmården är väl dokumenterad, bl.a. i "Saga och sägen i Bråbygden" av dr. Arthur Nordén).

Källor: Södermanlands Nyheter den 27 och 29.6.72. Rapportformulär samt telefonintervju med Närholm den 14.8.72.

RAPPORT FRÅN NAMSENFJORDEN

044. Märkliga avtryck upptäckta i juni 1972. Plats: Namsenfjorden, Norge.

Som tidigare nämnts i Ufologen (nr 2, sid. 17) upptäcktes i juni förra året på ett flertal stränder vid Namsenfjorden i mellersta Norge, serier av märkliga, trekantiga avtryck. Från norska källor har vi punktvis sammanställt vad som blivit känt om avtrycken och händelser i anslutning därtill:

A. De första avtrycken upptäcktes av herr Ola Dahl på ön Kjølspya utanför Bangsund den 11 juni 1972. Undersökningar i regi av Namdal Arbeiderblad och Norsk UFO Center kunde ske först en vecka efter att avtrycken först iakttagits. Avtrycken (ca. 60 st. enligt "Vi Menn") var spridda inom en radie av cirka 25 meter alldeles i strandkanten och hade formen av liksidiga trianglar med sidan ca. 150-160 cm lång. Avtrycken hade knivskarpa kanter; botten var hård och glatt. Ler hade pressats upp runt avtrycken. Man har uppskattat den erforderliga tyngden till mellan 10 och 20 ton. Avtryckens djup: ca 30-35 cm. Mätningar med Geigerräknare påvisade ej någon radioaktivitet.

Då fjorden är långgrund och vid högvatten inte mer än 1 - 1½ m djup verkar det otroligt att avtrycken orsakats av något som kommit sjövägen. Avtryckens utseende pekar istället på att ett eller flera mycket tunga föremål satts rakt ner i strandkanten med stor kraft.

- B. Fjorton dagar senare blev det känt att herr Hans Henrik Johannesen upptäckt liknande avtryck på en ö längre ut i Namsenfjorden, Sundsøya. Här hittar man nu cirka 20 avtryck av istort samma utseende. Denna gång påvisas radioaktivitet i prov från avtrycken (till skillnad från negativt resultat för tre referensprover från leran omkring spåren). Genom s.k. blykammараналыs påvisas en svag radioaktivitet med snabb halveringstid, vilket tycks peka på att det inte rör sig om naturlig bakgrundsstrålning utan snarare om strålning som "tillförts utifrån". Vilket radioaktivt ämne man hade att göra med hann aldrig fastställas.
- C. Fredagen den 9/7 förekom kraftiga störningar på TV-mottagningen i Bangsund. TV-Bilden började plöstligt rulla och detta allt kraftiga tills sändningen helt föll bort. På lördagen var mottagarförhållandena återigen normala. Televerket hade inte registrerat några störningar på Bangsundsändaren den 9/7.
- D. Någon UFO-observation i samband med avtrycken (A+B) har inte framkommit. I april 1972 såg dock Asbjørn och Andreas Grav ett rödlysande föremål över fjorden nära Bangsund. Föremålet skiftade så småningom färg till orange-gult och två intensiva ljusstrålar riktades nedåt.
- E. Avtrycken på Sundsøya (B) ligger bara 300 meter från den plats där förmar-
nen Lorentz Johnsen såg ett föremål störta i vattnet i dec. 1959 (se rapport nr 090, Ufologen nr 4, sid 41). I samband med undersökningarna vid Sundsøya upptäckte man ett "märke" i fjället vid den plats där Johnsen såg föremålet explodera. Det verkar som om sten sprängts ut från fjällväggen av en explosion. Johnsen har också berättat en märklig detalj: En tid efter händelsen låg han ute på Sundsråsa med motorbåten och skulle skära bort tång från propellern, då han upptäckte att knivbladet blev kolsvart efter att ha varit i kontakt med vattnet. Detta hände alldeles intill den plats där föremålet störtade. Kniven har kommit på avvägar, sedan den lämnats till en lokaltidning.
- F. Våren 1972 såg en far och hans son ett märkligt föremål över en skogskam i Haltdalen. Det diskusformade föremålet, som glödde ljusrött, hade en uppskattad diameter av ca 50 meter. Medan de stod där och iakttog föremålet lade de märke till att visarna på deras bägge armbandsur gick baklänges!
- G. Lorentz Johnsen har tidigare sett oförklarliga ting på Otterøy. Under andra världskriget hemsöktes ön av små lysande skivor eller bollar. De höll en rak kurs, men vek undan då det blev nödvändigt. "Jag kom en gång i närheten av en sådan ljuskula", berättar Johnsen. "Jag var dum nog att försöka ta på den, men då vek den undan. Idetsamma började den pulsera och blev mjölkvit. En flicka från Otterøy var oförsiktig nog att sparka på en sådan ljusboll. Den exploderade med en knall, men flickan klarade sig undan med blotta förskräckelsen."
- H. Konservator Per Perhon vid Zoologisk museum i Oslo avskriver tanken på att spåren (A+B) skulle härröra från djur av ett eller annat slag. 20 experter på marin fauna vid Zoofysiologisk institutt vid Universitetet i Oslo instämmer i detta sedan de sett bilder av spåren.

Källor: "UFO-Forum" nr 1 & 2/1973. "N-Aktuell" nr 36 (2.9.72) samt "Vi Menn" nr 53/72 (26.12.72), kredit: Finn W Kalvik, Bergen.

UFO-LANDNING I FINLAND

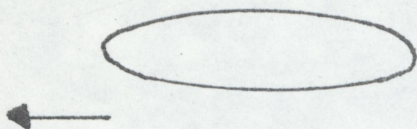
207. Obs.datum: slutet av november 1970. Plats: Kulamaa, Finland.

Fru Salme Häenalainen, bosatt i byn Kulamaa nära Raumo, berättar att ett UFO landade alldeles utanför hennes stugfönster i slutet av november 1970.

206

Vägsträckan Lövsta
handel - Nävekvarn
den 13 och 14/4 72.

Vittnets teckning:

"Mycket starkt, ljusblått sken"

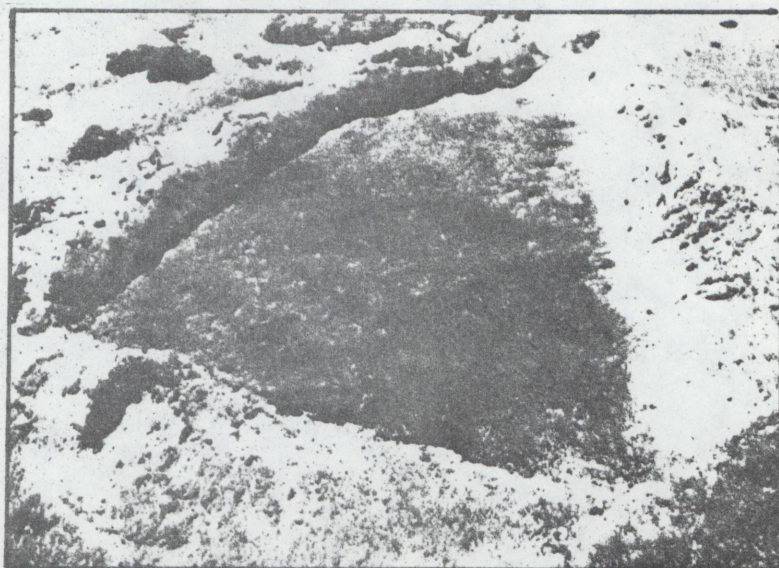

Formannen i Norsk UFO Center i Trondheim, Kolbjørn
Stensdegård: Besøks-teorien er ikke usannsynlig.

044

Fotografier av de
triangelformede
avtrykk som opp-
täcktes vid Nam-
senfjorden i juni
1972.

- Klockan var litet över åtta och jag satt vid bordet i köket med mitt handarbete. Kvällen var alldeles mörk, himlen var helmulen. Plötsligt flammade ett klart sken upp, ute på gården. Det var så starkt att det t.o.m. trängde in i rummet. När jag tittade ut bakom gardinen såg jag ett klart vitt sken från ett föremål som stod på marken mellan ladugården och bostadshuset.

Hur reagerade fru Mäenäläinen vid åsynen av föremålet?

- Rädsla. Rädslan var naturligt min första reaktion.

Red. kommentar:

Rapporten är ju inte så detaljrik, men tillräckligt intressant för att publiceras i det skick den är!

Källa: Artikel av Martin Meller i finska veckotidningen "Kotiposti" (okänt vilken utgåva) 1971. Översättning: Tanja Mikkala.

"FLYGANDE HATT" MED LJUSKÄGLA

208. Obs.datum: 25-30/9 1966. Plats: Rusko, Finland.

Observatör: Kalervo Salmi, arbetsledare, född 1931, Rusko, Finland
Obs.tidpunkt: 25-30/9 1966, omkr. kl. 18.00

"Jag var ute och hämtade vatten från en vattenpost som ligger 300 meter från bostadshuset. När jag gick på vägen iakttog jag ett föremål som hängde i luften i väster. Föremålet hade form som en hatt och hade blinkande grönt, rött och vitt ljus i kupolen. Ibland kom det fram en ljuskägla från föremålets botten som riktades mot marken. Ljusstrålen var mycket klar och lyste upp åkern. Ljuskäglan var oerhört stark.

"Plötsligt började föremålet röra sig bort från mig, mot väster. Det rörde sig sakta. Jag gick hemåt, vilket tog ett par minuter. När jag kom hem bad jag min fru samt andra som bor i samma hus att komma ut och se föremålet. Vi iakttog det sedan under cirka 10 minuters tid. Föremålet stannade återigen över samma åker och den starka ljuskäglan riktades ännu en gång neråt. Det stod stilla cirka fem minuter varefter det mycket hastigt rörde sig mot väst och försvann vid horisonten."

Observationsförh: Klart väder, skymning.
Total obs.tid: Cirka 30 minuter
Föremålets uts.: Hattliknande, blinkande ljus (grönt, rött, vitt) runt kupolen, skarpa konturer
Avstånd: Som närmast cirka 100 meter.
Andra vittnen: Ritva Salmi, Pentti och Ritva Pihakoski - samtliga boende i Ruskos kommunalhus.
Reaktion: "Förvåning".

Källa: Undersökning av Reijo Aaltonen, rapportformulär av den 5.9.69. Kredit: Reijo Sjögren, Åbo.

FLYGANDE TEFAT I GAMLA STAN 1879?

209. Obs.datum: 27-28/2 1879. Plats: Gamla stan, Stockholm.

Ett flygande tefat landade i Gamla stan för 100 år sedan! Det menar Gösta Rehn, vår främste ufolog och tefatsforskare, efter att ha läst ett brev från 1879 som hittats på Väderlekstjärnen.

Många tror att det här med flygande tefat är en nutida företeelse. Så icke.

Den hägⁿgivne ufologen vet berätta att det fanns tefat redan på Bibelns tid. Men sedan dess har rapporterna kommit ganska glest fram till andra världskrigets slut. Då började ufologernas glanstid. I och med att människan sprängt den första atombomben invaderades vi av små varelser från andra planeter. De ska varna oss, och låter därför ibland visa sig.

Men redan i slutet av förra seklet, 1879, gjordes en observation i Gamla stan i Stockholm. Två polismän såg samma fenomen på olika platser. Observationerna stämmer tidsmässigt, det är mycket troligt att de sett samma sak.

I ett brev till dåvarande Meteorologiska Centralanstalten har signaturen R R berättat om de båda konstaplarnas upplevelser. Brevet har nu hittats av meteorolog Jan Widebäck på Väderlekstjänsten. Ufologen Gösta Rehn:

- Det rör sig helt säkert om ett UFO, flygande tefat. Alla tecknen stämmer - värmen, surrljudet, ljuset, rörelsen som tycks trotsa naturlagarna.

Laborator Tage Eriksson, försvarets forskningsanstalt, har en annan åsikt:

- Det finns säkert en förklaring. Det gör det alltid. Visst finns det saker som till synes inte kan förklaras, men det beror bara på att folk inte haft tålamod att fullfölja observationen.

Gösta Rehn tillbakavisar sådana synpunkter. Han kritiserar FOA för att de försöker hemlighålla tefatens existens. - Det är helt politiska motiv. Om folk fick kännedom om alla de bevis på tefatens existens som vi har skulle det bli revolution, menar Gösta Rehn.

Så här lyder brevets originaltext:

Fenomen observ. natten mel. 27-28 Febr. 1879 kl. 3 fm.

Joh. Viktor Haglind poliskonstapel såg Natten mellan 27-28 kl. 3 t. 6 el. 7 min. fm. under patrullering vid ofvannämnda tid då han befann sig på Svartmangatan utanför huset Nr 20 med ansigtet vändt mot Stortorget ett rundt ljus sken midt framför sig till storleken lik en fullmåne, som spred ett sken omkring sig och upplyste gatan frammanför. Då han blef uppmärksam på fenomenet, syntes det stå stilla midt framför Tyska brinken under ett par sekunder, hvar efter det plötsligen kom emot honom och for förbi hans högra sida ungefär vid höjden af ansigtet.

Vid förbigången syntes ej tydl. Konturerna utan allt upplöste sig i ett intensivt ofärgadt sken. Det tycktes gå fram på högra sidan om honom, hvilket han sluter deraf att skenet var starkast på den sidan och emedan han tyckte sig känna värme i ansigtet vid dess förbigång. I detsamma märktes också en hväsning. Han blef dervid rädd och vände sig om, då han såg skenet före sig gå framåt mycket hastigt, och hade då åter den runda formen.

Detsamma förde gatan rätt framåt till Bennickebrinken, der det gick om hörnet av 24 Svartmangatan och då förlorades ur sigte. Är öfvertygad att skenet icke gick öfver hustaken utan emellan husraderna. Någon stöt eller smäll förmärktes icke.

Clas Herman Kraft, poliskonstapel såg samma natt strax efter 3 under patrullering, då han befann sig på Mälartorget på trottoaren med ansigtet vändt mot Munkbrogatan, då han kommit till Lejonstedts gränd helt plötsligt ett blått sken som upplyste platsen der han stod. Skenet tycktes komma från himlen i sned riktning rätt från gränden. Han erfor en egen känsla af värme i hela kroppen, men i synnerhet efter benen, hvilken känsla fortfarit ända till den 3dje Mars. Han ansåg skenet hafva träffat marken på det ställe der han stod och blef han deröfver mycket förskräckt. Då skenet kom hördes liksom en blåst, då man fläktar med ett styft papper. Ljudet kom förut och upphörde då skenet syntes träffa marken.

Uppgifter meddelade af R.R.

Källa: Aftonbladet den 10.4.71.

MYSTIK KRING RADIOSIGNALER
SOM RETURNERAS

- Stig Aggestad

210.

Torsdagen den 4 januari 1973 avlyssnade jag ett programinslag på en av BBC:s mellanvågsstationer. Programmet som sändes mellan 22.30-23 bestod av en diskussion mellan en UFO-kunnig person och Sir Bernard Lovell, chef för Jodrell Bank-observatoriet. Bakgrunden till diskussionen var följande:

Under 30-talets början gjorde två amerikanska fysiker radioexperiment. Man sände ut riktade signaler som, till forskarnas förvåning, "ekade" tillbaks i mottagarna. Den utsända radiosignalen returnerades alltså, ibland 2 sekunder efter sändningen, ibland hela 15 sekunder senare.

Vid mitten av 60-talet framkastade en australiensisk radioastronom teorin att signalerna återsänts av en främmande satellit i kretslopp runt jorden. Av programmet framgick också (med reservation för hörfel då BBC ibland var svårt störd av andra mellanvågsstationer) att nya radioförsök gjorts, nu inom frekvensområdet 108-144 MHz (internationella flygradiobandet som dock har en frekvensbit kring 136 MHz reserverad för radioastronomi och satellitradio). Samma fenomen uppstod, radiosignalen returnerades inom 2 sekunder.

Sir Bernard Lovell vägrade kategoriskt att beteckna fenomenen som "celesta", han ansåg det troligt att det fanns en naturlig förklaring till signalens återkomst. Vi vet fortfarande för litet om jonosfären, enligt Lovell.

Programledarens slutord:

"Har Sir Bernard Lovell rätt att det här inte är "deras" verk eller finns det trots allt något bakom påståendena om motsatsen? Medan ni grubblar på detta kan ni ju lyssna på denna bandning som gjorts vid de senaste försöken..."

Därefter kunde man höra en tonmodulerad signal som troget återkom fast något svagare och ej helt brusfri.

Onekligen en intressant kväll vid trafikmottagaren!

Red. kommentarer:

Straxtefter vännen Stigs intressanta artikel kom ett intressant pressklipp från Willy Wegner i Dansk UFO-Center. Jag ger här en översättning av klippet, som är från "Silkeborg Avis" den 14 mars 1973:

DEM I RYMDEN VILL TALA MED OSS?

Det låter som en saga men den brittiske astronomen Duncan Lunan är övertygad om att det är sant och ett forskarlag kommer nästa år att försöka bevisa att det är "Någon" som försöker att tala med oss från yttre rymden. Vi har bara att slå rätt nummer för att komma i kontakt med dem.

Genom att sända ut en ström av radiosignaler i rymden hoppas forskarna kunna väcka ett rymdfartyg från en annan civilisation som Lunan anser har väntat på vårt anrop under 13.000 år på ett eller annat ställe innanför månens bana.

Hans teori vilar på data som insamlats på 20-talet av radioastronomer som mystifierades då de upptäckte att de radiosignaler som sändes ut i rymden returnerade två helt olika slags ekon. Det första ekot var helt normalt. Det registrerades en sjundedels sekund efter utskickandet av signalerna och var ekon mot jordens jonosfär.

Det andra slaget av ekon kom tillbaka efter mellan tre och 30 sekunder. Lunan undersökte minutiöst kvarvarande handlingar med de upptecknade mottagningarna. Resultatet var förbluffande.

-I verkligheten var det jag blev presenterad för på det grafiska papperet, diagram eller mycket enkla bilder. Till slut hade jag brickorna i ett pussel som visade sig vara ett stjärnkort, säger Lunan, en 27-årig skotte.

Kortet motsvarade delar av den nordliga hemisfären som den ser ut från jorden och speciellt i relation till tvillingstjärnan Epsilon Bootis, som befinner sig 103 ljusår från jorden. Ett ljusår är det avstånd ljuset tillryggalägger på ett år eller 9.322.360.000.000 kilometer.

Med korten i handen och de övriga data radioforskarna insamlat, drog Lunan slutsatsen att ett rymdskepp i jordens närhet gav intelligenta svar på signalerna från jorden.

I hopp om att ifrågavarande fortfarande lyssnar kommer de brittiska forskarna nu att upprepa experimentet från 20-talet. Om rymdskeppet finns där kommer det säkert att svara på samma sätt som förra gången, menar de.

Ledare för experimentet är Anthony Lawton, chef för Computeravdelningen i det stora Electrical and Music Industries (EMI), som levererar en del av utrustningen. Han förklarar att utgångspunkten för experimentet, som startar i slutet av den här månaden (mars - Red.) är en radarsändare på en plats och en mottagarapparat på en annan punkt. Vid varje enskilt försök skall sändare och mottagare ställas in mot samma punkt på himlen och man hoppas på så sätt att det skall framkomma försenade ekon som kan registreras och tolkas.

- Vi hoppas att de mösnter som framkommer kommer att motsvara dem Lunan har som grund för teorin. Men skulle detta ändå inte ske kommer experimentet, som skall pågå under ett helt år, inte att vara resultatlöst. Vi kommer att få kolossala mängder nya data, säger Lawton.

DÄNIKEN I BLÅSVÄDER!

211. Erich von Däniken, den schweiziske amatörarkeologen med tre mycket omskrivna - och sålda - böcker bakom sig, har återigen råkat i blåsväder sedan den kända tyska tidskriften "Der Spiegel" granskat några av Dänikens påståenden i den sista boken som utgivits på svenska under titeln "Gudasäd". Red. har inte haft tillfälle att ta del av "Der Spiegel":s artikel, men vi citerar här från en insändare den 31 mars 1973 i Västerviks-Demokraten, där Dänikens teser debaterats:

I en insändare den 8/3 tog jag upp frågan om sanningshalten i Erich von Dänikens senaste bok "Gudasäd", varvid jag konstaterade att D. måste ha gjort sig skyldig till motsägelser och överdrifter. Särskilt tog jag därvid upp D:s berättelse om besöket i den underjordiska grottvärlden i Ecuador till kritik. Denna kritik har nu visat sig vara till fullo berättigad, vilket klart framgår av ett längre reportage i tidskriften "Der Spiegel" nr 12, 1973, i vilken Spiegelredaktören Bindernagel lägger fram resultaten av en undersökning på ort och ställe.

För dem som läst boken ifråga, är det bekant att von Däniken i ett av dess kapitel berättar om ett besök som han har gjort i en jättelik underjordisk sal, i sällskap med forskaren Moricz som guide. Därnere påstår sig D. ha sett en konferenssal med måtten 110 x 130 m i vars mitt fanns ett konferensbord med stolar omkring. Vidare fanns där underbara guldstatyer av såväl utdöda som nu levande djur, och mest sensationellt av allt - ett databibliotek ingaverat på guldplåtar. En sak är helt klar, hade detta varit sant, hade vi stått inför en sensation av oanad verkan för vår historia och arkeologi.

Men nu har luften helt gått ur sensationsballongen, sedan Der Spiegel kunnat avslöja att Däniken aldrig satt sin fot i någon grotta. Jag citerar ur intervjun med Moricz:

2 1 7 11 22 1 1 1 2 1 9

Merier: "Däniken har aldri varit i denne ørøtten - i så fall har han

Fotot, som Däniken presenterar som taget i en av grottgångarna visar sig i stället vara taget av Moricz under en expedition 1969 till Cueva de los Tayos. Under två dagars undersökningar där fann man endast stalagmiter, stalagtiter och meterhöga drivor av fågelexkrementer. Geologer, som ingenjören Augustin Paladines vid Statens direktion för geologi och gruvhantering i Ecuador, förklarar entydigt att Cueva de los Tayos - och andra grottor i den ecuadorianska provinsen Oriente - ligger i mjuka kalkstensformationer och med säkerhet har uppstått på naturlig väg. Minst ett dussin grottor i östra delen av Ecua-

Vad beträffar den avbildade amulett-statyetten, som Däniken påstår härstammar från grottan, säger Moricz att den över huvudtaget inte kommer från någon grotta. Däniken som aldrig satt sin fot i någon Ecuadoriansk grotta, har helt fräckt pumpat Moricz på berättelser om dennes egna resor och forskningar i Ecuador och dess mytologi. Nu tänker Moricz genom sin advokat stämma Däniken och på så sätt försöka att för "sitt bidrag till boken" få ut en del av de 3 millioner D-mark, som Däniken sägs ha tjänat på boken.

Man har lust att utbrista i ett kärnfullt småländskt, fy f-n! Den som kan läsa tyska rekommenderar jag nr 12 av "Der Spiegel", ty inte blott Däniken blir här ställd mot väggen för bluff och skoj - även hans guide, den ungerske emigranten Juan Moricz, beslås med motsägelser och lögner. Kvar står endast legenden om den gyllene djurparken med alla sina tillbehör som visar sig vara äldre än Juan Moricz skojerier. Den lär första gången ha berättats för 30 år sedan - av en galen kapten vid namn Jaramillo. Därmed torde min diskussionsbroder A.L.H:s Gud-astronaut ha hamnat där jag vill ha honom - bortom sinne- världen.

GKHK

Kommentarer:

Hårda ord, det sista! Vi är säkert många som undrat varför Dänikens 'upptäckt' av 'grottvärlden' i Ecuador inte väckt större intresse. Här är kanske förklaringen?

"SKANDALÖST" DÄNIKEN-PROGRAM PÅ NORSK TV

212.

212.
Torsdagen den 1 mars kl. 20.30 hade många bänkat sig framför TV-apparaterna i Norge för att se programmet "Kanal X", som i huvudsak skulle behandla Erich von Dänikens teorier. Kolbjørn Stenødegård i Norsk UFO Center kommenterar: "I stedet for den forventede saklige informasjon om noen av vår tids mest interessante spørsmål, ble det norske TV-publikum vitne til en selsom kombinasjon av et stykke mørk middelalder brakt inn i de tusen hjem og et høgst osmakligt pajas-nummer av Kjell Arnljot Wig."

Medverkande var bl.a. Erich von Däniken (filmslag), den danske egyptologen Frede Melhedegård, Thor Heyerdahl samt föreläsare för kyrkan och vetenskapen. Med anledning av programmet har Norsk UFO Center skickat en sex sidors "protestskrivelse" till Norsk Rikskringkasting. I ett svar från NRK hävdas att programmet var avsett att spegla "vår tids behov av 'myter'".

(118)

GENERAL AMIN SER FLYGANDE TEFAT?

213. Obs.datum: 3/3 1973. Plats: Victoriasjön

KAMPALA, Uganda (AP). Ugandas president Idi Amin såg ett oidentifierat flygande föremål - ett så kallat "flygande tefat" - sänka sig ner till Victoriasjön och senare starta igen som en raket, rapporterade Ugandaradion på söndagen.

Presidenten var ett av talrika vittnen till hur "det märkliga föremålet, täckt av något som liknade rök", landade på sjön vid middagstid på lördagen. "Efter omkring sju minuter sågs föremålet lyfta igen med en fart som en raket men mycket mjukare. Då det försvann upp i himlen såg slutet av det ut som stjärten på en stor orm" hette det i statsradions dramatiska rapport.

General Amin förklarade för Ugandas folk att föremålet var "ett lyckligt omen för Uganda" och att alla som sett det skulle gå och bedja.

Källa: Svenska Dagbladet den 5 mars 1973 samt div. andra svenska och utländska tidningar. (I norsk press anges att föremålet iakttogs på ett avstånd av mellan 10 och 16 km - alltså ingen närobservation! Red.)

LITTERATUR FÖR UFOLOGEN

Under denna rubrik kommer vi i fortsättningen att referera och kommentera litteratur som kan vara av värde, speciellt då med tanke på den "forskande" ufologen. Utbudet av UFO-litteratur är oerhört stort. Man brukar räkna med cirka 400 boktitlar och till detta kommer tusentals småtryck och tidskrifter. Att i denna rika flora hitta det bästa och mest "matnyttiga" materialet är både svårt och tidskrävande för att inte tala om ekonomiskt krävande. Vår förhoppning är därför att denna spalt skall tjäna som god vägledning och referens för den som vill skaffa sig UFO-litteratur.

UFO-TIDSKRIFTER PÅ ENGELSKA

- Håkan Blomqvist

214. För en forskare är en fortlöpande bevakning av litteratur och då speciellt tidskrifter av stor betydelse. Det gäller ju att snabbt få information om nya händelser och resultat som andra forskare kommit fram till. När det gäller UFO-tidskrifter så finns det, som nämnts ovan, ett stort urval. Innehållet och kvalitén är dock högst varierande.

214-1. Flying Saucer Review (FSR)

21 Cecil Court, Charing Cross Road
London WC2N 4HB, England
Pren. 2.10 pund. Utges 6 nr/år.

FSR är allmänt ansedd som "världens bästa UFO-tidskrift". Med ett stort antal kompetenta medarbetare följer den upp händelser över hela världen. Redaktör är Charles Bowen som bl.a. sammanställt boken "The Humanoids". De UFO-Händelser man publicerar är i stort sett alla mycket väldokumenterade - ofta av vetenskapligt skolade personer. Förutom rena UFO-rapporter innehåller FSR artiklar av debatterande natur skrivna av välkända ufologer. Man har också i varje nummer läsarbrev, bokrecensioner samt senaste pressurklipp. FSR är ett verkligt "måste" för varje ufolog. Den kan varmt rekommenderas.

214-2. The APRO Bulletin

3910 East Kleindale Road
Tucson, Arizona 85712, USA
Pren. 7.00 dollar. Utges 6 nr/år.

APRO Bulletin utges av Aerial Phenomena Research Organisation i USA som lär vara den äldsta civila UFO-organisationen i världen. Trots en imponerande lista på representanter och konsulter ger den 12-sidiga publikationen ett lite magert intryck. Nittio procent av materialet utgörs av tämligen korta redogörelser för UFO-observationer världen över, resten är artiklar och notiser. Man tycker det är underligt att en organisation som APRO inte kan presentera en större och bättre publikation. Detta kan väl kanske vara förlåtligt när man betänker APRO:s övriga insats för UFO-saken. Ett och annat finns naturligtvis även att plocka i APRO Bulletin, men som UFO-tidskrift hör den till de svagare.

214-3. Skylook

Box 129

Stover, Mo. 65078, USA

Pren. 5 dollar. Utges 12 nr/år.

Skylook är organ för "Midwest UFO Network", en seriöst arbetande grupp av ufologer i USA:s centrala delar. Med sina tjugo sidor per månad ger Skylook intryck av att representera en mycket aktiv grupp. Innehållet består till stor del av rapporter, ofta ganska noggrant dokumenterade. För övrigt har man en del artiklar och korta nyhetsnotiser. Det finns också en del goda referenser och tips i denna publikation. Tolv nummer per år gör att den är väl värd sitt pris.

```

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
0000 FOLKLORE OCH FLYGANDE TEFAT - Roland Adlerberth 0000
0000
oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

```

215.

Den första rent vetenskapliga undersökningen av flygande tefat tycks ha genomförts år 1235 i Japan. Den 24 september det året var en general Yoritsume i fält med sin armé, när man plötsligt upptäckte ett märkligt fenomen - mystiska ljuskällor som kretsade runt på natthimlen i sydväst och flög fram och tillbaka där ända till morgonen.

General Yoritsume, som var en praktiskt sinnad man, gav då order om en vetenskaplig undersökning i full skala, och hans lärde tog itu med arbetet. Och snart hade de också löst problemet.

Stjärnorna svajade

"Ett fullständigt naturligt fenomen, general", rapporterade de. "Vinden var hård i natt och blåste så att den fick stjärnorna att svaja". En förklaring fullt i klass med moderna vetenskapsmäns påståenden om att gamla garvade piloter som rapporterar om att de sett tefat i själva verket har sett planeten Venus och ingenting annat.

Historien om den första tefatsundersökningen genom tiderna stammar från den franske data- och tefatsexperten Jacques Vallees senaste bok Passport to Magonia (Regnery, 6:95), en helt fascinerande volym, som energiskt rekommenderas alla tefatsintresserade och alla andra också.

Alla tiders tefat

Det är ingen tefatsbok i vanlig mening - även om den rymmer ett sannskyldigt myller av tefat från alla tider och platser, presenterade i nykter ton och utan allt svärmeandande; Vallee tillhör den lilla grupp verkligt vettiga tefatsforskare som här i Sverige representeras av t. ex. Gösta Rehn. I stället försöker Vallee här slå en bro mellan senare års historier om närmöten och kontakter med tefaten och gamla tiders legender och myter om möten mellan människor och underliga främmande varelser, och inte minst om dessa främmande varelsers inrotade vana att understundom ta de människor de mötte med sig till sitt eget hemland, älvornas rike och sånt.

Titelns Magonia är just ett sådant hemland, som förekommer i en gammal krönika av Agobard (779-840), ärkebiskop i Lyon och såsom sådan svårt bekymrad över ett fenomen som inträffade i Lyon och trakten däromkring just under han ärkebiskopstid. Han beskriver det själv sålunda:

"Vi har emellertid sett och hört många människor som sjunkit i en sådan enfald, till sådana djup av dårskap, att de tror att det finns en region, som de nämner Magonia, dit fartyg färdas genom molnen för att föra tillbaka till denna region de jordiska frukter som förstörs genom storm och hagel; sjömännen betalar till stormtrollkarlarna och får i gengäld spannmål och andra produkter. Bland dem vilkas blinda dårskap var stor nog för att de skulle kunna finna sådana saker möjliga, såg jag några som inför en folksamling visade upp fyra fjättrade människor - tre män och en kvinna - som enligt vad de sade hade fallit ner från dessa samma skepp; sedan de hållit dem fångna några dagar hade de nu fört dem inför massan, för att de skulle stenas i vår närvaro. Man sanningen segrade."

Räddade undan bålet

Biskopen räddade med andra ord tefatspiloterna. Eller rättare sagt passagerarna. För i en annan källa berättas att de där fyra försökte försvara sig mot den arga menigheten genom att berätta att de inte alls var några magonianer utan tvärtom hederliga fransmän, "som för en kort tid sedan förts bort av underbara människor" som "visat dem de otroligaste under, och sedan bett dem berättas för folket om vad de sett".

Men folket betraktade dem som trollkarlar i stället, och skulle ha bränt dem levande om inte den vantrogne biskopen i sista stund ingripit och räddat dem undan bålet. En tämligen fascinerande historia, och en av medeltidens intressantaste tefatsrapporter.

Men Vallee är inte en tefatssvärmare ute efter att hitta nya tefat i gamla skrifter, en drömsk fanatiker som exproprierar varenda älvakung, bergtroll, elementarande, småfolkare eller jätte för tefatens heliga sak.

Älvorna och Einstein

Han nöjer sig helt enkelt med att dra högst intressanta paralleller mellan folklörens envisa traditioner om förbindelser med andra världar (tänk t.ex. på dessa sagofigurer som hamnade i älvornas rike och efter en eftermiddag där kom tillbaka igen och upptäckte att dethunnit förflyta hundratals år på jorden - och tänk sen på den einsteinska tidsdilationen vid resor med nästan ljusets hastighet) och nuets envisa tal om möten med flygande tefat.

Eftersom Vallee är rent enormt beläst kryllar boken av fascinerande historier från historiens alla hörn och kanter. Vartill kommer att den avslutas med en imponerande lista på närmare 900 närmöten med tefat under århundradet 1868-1968, med åtskilliga danska fall och också ett svenskt, Gustavssons och Rydbergs möte med fyra gråa tefatsgubbar utanför Domsten i februari 1958.

En av de allra intressantaste tefatsböckerna hittills.

Roland Adlerberth

Red.kommentar:

Red. vill gärna instämma i Adlerberths rekommendation av boken - den innehåller även vissa intressanta inslag från svensk folklöre. Köpare av boken bör dock observera att den engelska upplagan, utgiven av Neville Spearman, inte innehåller den av Adlerberth omtalade katalogen över UFO-landningar!

Källa: Göteborgs-Tidningen den 26.12.72. Recensionen publicerad här i Ufologen med tillstånd av författaren.

GUDAR, DEMONER OCH UFO: S

- Håkan Blomqvist

216. Gods, Demons and UFOs av Eric Norman
 Lancer Books Inc., New York, USA, 1970
 Pocket, 205 s.

Sedan Dänken skrev sina succéböcker har en mängd författare nappat på samma tema. En av dessa är Eric Norman som i sin bok "Gods, demons and UFOs" tar upp många av de välkända mysterierna på vår jord. Boken bygger på temat att alla berättelser om gudar, änglar och demoner som finns nedtecknade i själva verket var möten med rymdvarelser. Även om boken i mycket är hämtad från andra liknande verk så bjuder dock Norman på en del nyheter som är intressanta för ufologen.

I Kalifornien, kulternas förlovade land, finns en kyrka som heter "The church of Jesus the saucerian", d.v.s. tefatsmannen Jesus kyrka, som är uppbyggd helt på tron att Jesus var en rymdman som kom i ett tefat. Bland Kaliforniens hippies har det också blivit populärt att åka ut i öknen, "tända på", och invänta brödernas ankomst. Man undrar verkligen vad en sociologisk-psykologisk undersökning av dessa och liknande grupper skulle ge för resultat.

Huvuddelen av boken redogör för gamla kända mysterier som t.ex. legenden om folket som kom från skyn, jättar, försvunna civilisationer, pyramiderna och andra fantastiska byggnadsverk.

Möten med okända varelser tycks ständigt pågå, rapporterar Norman. Bl.a. varelser i munkdräkt uppträder plötsligt för att sedan försvinna utan att lämna något spår efter sig. I samband med en UFO-flap i Nebraska, USA, 1968, blev en farmare "kontaktad" genom sin TV. Plötsligt uppträdde en munkklädd person i rutan som talade direkt till farmaren och gav honom ett budskap om att mänskligheten måste sluta med atombomber, miljöförstöring etc.

Norman konstaterar, liksom John Keel och andra, att personer i "flap-områden" ofta råkar ut för en mängd mystiska händelser, som lysande glober, osynliga varelser i lägenheten, mentala budskap etc.

Vissa ledare och betydande personer har i alla tider rapporterats vara i kontakt med okända varelser. Några av dessa är Oliver Cromwell, Napoleon och Hitler. Sirhan Sirhan och Lee Harvey Oswald som mördade Robert resp. John Kennedy, handlade enligt egna uppgifter på order från sina "mentala kontakter".

Norman noterar en del nyheter angående det välkända kontaktfallet Herbert Schirmer, USA.(1) & (2). Schirmer som inte blev medveten om sin kontaktupplevelse förrän efter hypnos säger: 'De kunde kontrollera hur jag rapporterade min iakttagelse. (Han nämnde ju inget om kontakt vid sin första rapport). Jag gjorde precis som dom sade, så jag blev som en robot. Jag är säker på att dessa varelser kan kontrollera en människa genom hans hjärna så länge de vill.'

Ufonauterna bedriver ett grymt spel med kontaktpersonerna, menar Norman, och innan vi kan förstå spelet måste vi lära oss reglerna. Genom hypnos har det framkommit att många personer som upplevt UFO-händelser i själva verket var med om en kontaktupplevelse, men denna har "blockerats". Detta gäller speciellt personer med tidsförluster i samband med UFO-observationer.

Norman ber alla som upplever UFO-händelser att kolla klockan. "Om det fattas tio, tjugo eller trettio minuter så är du en 'tyst kontaktman'", menar han. Kanske gamle Charles Fort hade rätt i alla fall när han påstod: "Vi är egendom". Frågan är bara vems egendom, de 'snälla pojkarnas' eller 'de stygga'. Trots bokens repetition av välkända mysterier finns det guldgruv att plocka som gör den läsvärd för varje ufolog.

- (1) "Polistjänsteman Schirmers landningsupplevelse", UFO-Information nr 5/70.
- (2) "Polisman förd ombord", GICOFF-Information nr 1/73 etc.

"FLYVENDE TALLERKENER" OVER NORGE

- sign. A.A.

217. John Armand og Bjørn Holm-Hansen: UFO-er over Norge
 --- Gyldendal. 100 s.

Når man får dem samlet på ett brett, i bokform, er det overraskende mange og så her i landet som bestemt hevder å ha sett UFO-er, Uidentifiserte Flygende Objekter. Det skal være høyst pålitelige og edruelige mennesker, og mange har sett fenomenene samtidig.

I en uanstrengt og grei reportasjeform tar John Armand og Bjørn Holm-Hansen for seg disse observasjonene og påpeker rolig at mange rapporter bærer et så autentisk preg at man ikke uten videre kan trekke på skuldrene av dem. Men det vil vi jo helst gjøre, og derfor opptrer da også flere observatører i boka anonymt. Redselen for å dumme seg ut eller for ikke å bli trodd er svært utbredt her i landet.

Forfatterne drøfter en rekke mulige forklaringer på de flygende tallerkener og utelukker ikke at det kan eksistere liv på andre planeter. Noen stjerner er flere millioner år eldre enn vår sol. Det betyr at liv andre steder kan ha utviklet seg millioner av år utover det stadiet vi (menneskene) befinner oss på. Men hvorfor gjør ikke disse vesene noe forsøk på å kommunisere med oss? kan vi skeptisk spørre. Hvorfor skulle de det? reflekterer forskeren J. Allen Hynek ved Northwestern University: Vi ville då ikke forsøke å kommunisere med en ny art australsk kenguruer. Vi ville nøye oss med å iakta dem!

Denne smakebit bare for å minne om at UFO-fenomenene blir tatt høyst alvorlig av en rekke forskere. Boka er tankevekkende og av en viss interesse er det å få repetert de mange observasjoner som nok ble nevnt i avisene, men ganske raskt glemt eller avfeid som skråmt eller hallucinasjoner.

Et noe uttvaeret preg har boka stundom fått, det vrirler av gjentakelser.

Forfatterne synes særlig å trykke omtalte dr. Hynek til sitt bryst. Vi kan stå overfor et naturlig fenomen vi ennå ikke er i stand til å gi forklaring på, mener han. For ca. 100 år siden visste man intet om atomkraft. Hvem kan i dag spå om hvilke forbløffende oppdagelser om vårt univers som kan bli gjort i løpet av de kommende hundre år?

Källa: "Dagbladet", 24.12.71.

STRÖM AV PARAPSYKOLOGI

- Lena Köster

218. Bertil Peterson: Parapsykologin och det eviga livet.
 --- Larsons förlag.

Den parapsykologisk bokfloden strömmar för närvarande ganska vilt. Ett förlag som satsat mycket på livsåskådningar är det ett år gamla förlaget Larson.

- Jag har varit intresserad av livsåskådningar i många år och när jag började med ett eget förlag var det naturligt att bland annat satsa på litteratur i den genren, säger förläggare Robert Larson som driver förlaget tillsammans med sin fru.

- Vi vill försöka hjälpa människor att leva och dö genom att ge ut böcker som behandlar sånt på ett vettigt sätt.

Men det är kärt i förlagsvärlden just nu. Det verkar djärvt att i ett sådant läge starta nytt förlag.

- Jag var tidigare marknadsdirektör på Bonniers, berättar Robert Larson. Så småningom bestämdes det att jag skulle starta eget förlag inom Bonniers rammar. I mitt namn. Och för ett år sedan köpte jag över förlaget som nu ägs av familjen. Jag tror att branschen passar för småförlag som specialiserar sig på något område. På så sätt blir de konkurrenskraftiga mot jättarna trots att deras register naturligtvis är oändligt bredare. Specialiseringen för ju i bästa fall med sig att småförlagen till sig knyter de bästa i respektive branscher.

En av de många böcker som ges ut på Larson är "Parapsykologin och det eviga livet". En bok skriven av forskningsingenjören vid FOA, Bertil Peterson. Boken är ett resultat av många års studier av naturvetenskaperna (Peterson är civilingenjör), parapsykologin och religionerna. Den är relativt svår - den kräver att läsaren redan är åtminstone lite insatt i ovanstående ämnesområden.

- Jag skrev den mest för min egen skull, berättar Bertil Peterson. Jag har aldrig skrivit någon bok förr, men fann att det var bästa metoden att reda ut begreppen.

Bertil Peterson fick tidigt kontakt med teosofisk litteratur och breddade så småningom sitt register. Forskningsarbetet på FOA är visserligen i sak skilt från bokens problemställningar men ger ändå Bertil Peterson inspiration till nya infallsvinklar på livåskådningsfrågorna.

- I mitt arbete ingår t ex att undersöka och observera fenomen som inte ingår i den vetenskapliga bilden. Och de fenomenen ligger ofta på sitt sätt nära de här frågorna. Min allmänna nyfikenhet har gjort att jag över huvudtaget börjat studera små irriterande företeelser som inte stämmer med vedertagna regler.

Bertil Petersons studier har alltså resulterat i en bok som behandlar samtalsämnet genom tiderna: Vad händer efter döden? Vad är meningen med allt?

Boken är som ovan nämnts relativt svår för den helt oinsatte, men bjuder onekligen på intressanta vinklingar av problemen, intressanta försök till lösningar.

Lena Köster

Källa: Norrköpings Tidningar den 23.3.73. Recensionen publicerad med tillstånd av författarinnan, free lance-medarbetare i NT.

TEFATSGÅTAN KAN LÖSAS

MEN FORSKARNA VILL INTE

- Arne Karsberg

219. Dagens Nyheter, Sveriges upplagemässigt största morgontidning, har inte gjort sig känd för någon speciellt UFO-vänlig "linje" i det förflutna. En liten överraskning blev det därför när DN den 28 januari publicerade en sakligt debatterande artikeln av tidningens medarbetare, red. Arne Karsberg. Ufologen har fått tillstånd av författaren att här återge artikeln.

Rapporter från människor som påstår sig ha sett främmande flygande föremål i luften strömmar dagligen in till rymdforskningscentra och observatorier runt om i världen. 1947 myntades begreppet "flygande tefat" av en amerikan - nu har ett annat amerikanskt uttryck blivit mode: Unidentified Flying Objects (UFO). På svenska "oidentifierade flygande föremål". UFO-rörelsen både i Sverige och annorstädes är aktiv och protesterar högljutt mot rymdforskare som avfärdar UFO-anhängares rapporter som nonsens.

Ett är vetenskapsmän och ufologer - personer som tror att jorden besöks av bemannade farkoster, "flygande tefat" från främmande världar - överens om: ifall de som makten hava verkligen ville att gåtorna kring de uppmärksammade

fenomenen skulle lösas så bleve de lösta. Men där slutar enigheten. Resten är närmast komplett oförståelse för motpartens inställning eller "brist på inställning".

På forskarhåll bedömer man angelägenhetsgraden av utforskning som tämligen låg. Det finns betydligt viktigare ting att syssla med för naturvetare och tekniker.

Bland ufologerna anser man en sådan inställning som närmast barbarisk. På den här sidan räknar man ufoproblemen bland de allra mest angelägna att lösa för mänskligheten. Det handlar ju ändå om besök från främmande världar, om vilkas syften man inte vet ett enda dugg. Hur kan någon vara så till den grad ansvarslös att man inte prioriterar sådana problem? menar ufologerna.

Många vetenskapsmän och tekniker skulle mycket väl kunna tänka sig att medverka till gåtornas lösning om sådant arbete bara prioriterades med vettig motivering. Så har emellertid ännu inte skett.

Det tycks vara en universell inställning hos myndigheter att UFOs - Unidentified Flying Objects - är någonting närmast löjligt som man inte behöver befatta sig med annat än då man vill ha sig ett gott skratt. Ufologerna blir förstås ytterst förolämpade av en sådan inställning.

En grupp svenska ufologer, samlade i riksorganisationen UFO-Sverige, beskriver sin situation så här:

- Det känns för oss som det bör ha känts för Louis Pasteur, den store bakterien, för ungefär 100 år sedan då han i mikroskop ville förevisa isolerade bakterier för den franska vetenskapsakademien. De lärda herrarna vägrade titta på något som ju ändå inte kunde finnas!

I ett annat sammanhang säger de så här:

- Vetenskapsmännen vägrar att konfronteras med och analysera fenomenet förutsettningslöst.

UFO-Sverige definierar sina mål och medel på bl.a. detta sätt:

- Ett överväldigande samlat material från hela världen tyder på att ufos är intelligent styrda främmande farkoster.

Många vetenskapsmän säger så här - men de flesta säger ingenting alls:

- Det finns inte ett enda enstaka bevis för att bemannade främmande farkoster skulle besöka jorden eller dess grannskap. Egentligen finns det inget enda entydigt tecken ens på att så skulle kunna vara fallet.

Man skall betänka, fortsätter vetenskapsmännen, att det med visshet inte finns några intelligenta varelser på någon annan planet i vårt solsystem än på jorden själv. Närmaste stjärna i vars grannskap utvecklat liv teoretiskt skulle kunna förekomma ligger på fyra ljusårs avstånd. Detta avstånd motsvarar bortåt 40 miljoner kilometer. Det klarar man inte på en eftermiddag, hur utvecklade farkoster man än har. Det är knappast troligt att det förekommer främlingar så ofta i våra trakter.

Men, invänder då ufologerna, vad är det som absolut säger att våra naturlagar gäller i andra världar?

Sådant kan man knappast ens teoretisera om, svarar vetenskapen. Men våra naturlagar borde åtminstone börja göra sig gällande under vägen hit, och i varje fall gäller de hos oss. Det bleve nog svårt för eventuella främlingar att komma över sådana barriärer.

På det här sättet kan man fortsätta nästan i det oändliga. Ufologerna förutsätter alltså att de flygande tefaten är bemannade farkoster.

- Vi företräder inte någon vidare fastslagen teori eller filosofi om ufos. Vi håller oss öppna inför alla riktningar som finns företrädda i en skala från rent naturvetenskapliga aspekter till religiösa och livsfilosofiska.

UFO-Sverige verkar för att påvisa den faktiska existensen av oidentifierade flygande föremål som uppehåller sig i vårt luftrum. Vårt syfte är att genom upplysning om ufos få fenomenet allmänt accepterat som en realitet och att skapa en opinion för att fenomenet bör bli föremål för grundläggande vetenskaplig prövning. Vi kräver en förutsättningslös, brett upplagd och avancerad forskning, säger ufologerna.

Forskarna:

- Men hur skall man kunna bedriva en förutsättningslös forskning när man redan i det första utspelet reserverar sig för förutsättningen att ufos är intelligent styrda farkoster från främmande världar? Det ena rimmar inte med det andra.

Så här kan man också fortsätta hur länge som helst. Ufologerna anser att det under tiden 1947 - då en amerikan kom på beteckningen "flygande tefat" - fram till och med 1972 gjorts inte mindre än 1.5 milj. observationer av ufos.

Vetenskapsmännen:

- Den siffran är fullkomligt orimlig. Vore den riktig, så skulle humanoiderna - det är så besättningarna kallas av ufologerna - åka skytteltrafik till jorden. Och det är det väl ändå ingen som verkligen tror att de gör.

Vad man kan vaska ut av samtal med företrädare för ömse inriktningar är ungefär följande:

Flygande tefat eller ufos är inget enhetligt begrepp. Det finns tecken på att man i stället för flygande objekt eller föremål borde tala om atmosfäriska fenomen. Det har - inte minst vid Försvarets forskningsanstalt - konstaterats att optiska fenomen inte sällan tagits för ufos. De optiska fenomenen på "himlen" blir allt oftare förekommande ju mer vi "smutsar ned" vår omgivning med ljus.

Även annan nedsmutsning bidrar till att mer eller mindre skarpa gränser mellan olika skikt uppstår i luften, vilket kan orsaka ovanliga optiska fenomen. Ett av ufologer ofta understruket förhållande talar för optiska villor: ufos startar och försvinner blixtnabbt och kan svänga 90 grader i hög fart. De allra flesta ufos tycks vidare vara förknippade med ljus. Att ljud också förekommer är mera svårförklarligt.

Ufos vållar ofta elektromagnetiska störningar. Bilar stannar, elljus slocknar. Detta anses kunna tyda på att plasmafysikaliska fenomen skulle kunna ha tolkats som ufos.

Värmeutstrålning och efterlämnad radioaktiv strålning är vittnesbörd som är ytterst kontroversiella. Nästan vilka fenomen som helst kan misstolkas som ufos. Det innebär inte någon kritik mot enskilda observatörer att man konstaterar detta. Här ett exempel så gott som något. Om en observation vid Gullänget utanför Örnsköldsvik vid 23-tiden den 26 oktober förra året rapporterar UFO-Sverige:

"Chaufför med fru ser under bilfärd ett klotrunt gulaktigt föremål åtföljt av två dimliknande slöjor. På dimspåren kan de se att föremålet har rört sig i bågar över himlen innan det försvinner ner bakom en kulle.

"Litet längre fram ser de en lysande prick som ökar i storlek och kommer rakt emot dem. De stannar bilen och börjar backa men hinner bara fyra-fem meter innan föremålet är alldeles inpå dem. Det stannar till under en gatlykta.

De backar ånyo ett par gånger, men föremålet följer efter dem. De vänder då bilen och kör snabbt därifrån. Från ser genom bakrutan hur föremålet står stilla en kort stund och sedan far rakt upp med en otrolig hastighet."

Föremålets storlek uppskattar de till ca 1 $\frac{1}{2}$ - 2 meter och närmaste avstånd till omkring 20 meter. Färgen vit, omgiven av gnistor och ytterst ett dimliknande hölje. Den vita 'kärnan' var cirka två decimeter stor."

- Ungefär en tiondel av alla rapporter som kommer in under ett år skickas till FOA (Försvarets forskningsanstalt).

- Jag vill samarbeta med allt och alla som har med UFO att göra, förklarar han. UFO-Häggvik har ett intensivt samarbete med GICOFF (Göteborgs Informations Center för oidentifierade flygande föremål). Vi anser att de bedriver en mer seriöst, vetenskaplig forskning jämfört med UFO-Sverige.

- Jag tycker att man ska vara ärlig och tala om när det inte är frågan om ett UFO också! Man måste vara skeptisk när man bedömer rapporter, menar Boris Jungkvist.

MONICA STRANDELL

Källa: Norrort, Stockholm den 22.2.73.

KORTNYTT OM UFO

221. STATISTIK TOGS UPP AV DAGSTIDNINGAR

Den statistiska bearbetning av UFO-data vi redovisade i förra numret av Ufolo-
gen togs upp av ett par dagstidningar i områden för vilka noterats ett mycket
litet antal rapporter. Frank Östergren i UFO-Gotland skrev insändare till lo-
kalpressen med följande kommentarer som följd:

- Gotlands Allehanda (12.000 ex, 6 nr/vecka, moderat): "Den enda fråga som det finns anledning svara på från GA:s sida är om vi får in rapporter utan att publicera dem. GA publicerar allt av intresse på Gotland och vi skulle med glädje ta in även bilder av flygande tefat och om möjligt även intervjua deras besättningar. Kan bara UFO hjälpa oss med kontakterna så..." Gotlands Folkblad (5.100 ex, 6 nr/vecka, soc.dem.): "Inga UFO-rapporter stoppas av GT".

Även Länstidningen i Östersund (11.000 ex, 6 nr/vecka, soc.dem.) kommenterade: "...Men nog kan LT till sitt försvar säga att vi skrivit om alla flygande te-
fat vi fått kännedom om. Utom dom som visat sig vara helikoptrar, väderballon-
ger eller liknande naturliga saker. Så skyll inte den låga siffran på oss!".

222. ARTIKELSERIE OM UFO

I veckotidningen "Allers" nr 11-14/1973 publicerade Eugen Semitjov som, trots negativa omdömen i slutet av varje serie, tycks vara starkt intresserad av UFO-problemet - en ny serie, denna gång med makarna Barney och Betty Hill som huvudpersoner i två avsnitt (nr 12 och 13).

Stuart Nixon, "boss" för NICAP, säger till Semitjov: "-Vi får in mängder fortfarande - men betydligt mindre än förr. De flesta UFO-fallen ligger samlade här i öst. På sydvästsidan, i Californien, Arizona...där är det helt tyst." Arizona är ju högkvarter för den andra stora UFO-organisationen i USA (APRO) och Kalifornien har gjort sig känt som "kulternas förlovade land" - två faktorer som kan förklara Nixons siffror.

KOMPLETTERINGAR BETR TIDIGARE RAPPORTERADE OBSERVATIONER

189. Obs.datum: 19/1 73? Plats: Kristiansand, Vennesla, Bygland och Åmli, Norge

000 Bekräftande observationer till händelsen vid Bygland har rapporterats från flera platser. I Vennesla sågs föremålet strax över en åskam och en man som såg det på mycket nära håll säger att det liknade en blank, metallisk farkost med ett märkligt ljus omkring. I Kristiansand kröp en hund hylande och gömde sig då föremålet rörde sig över huset. En radioamatör provade sin anläggning när föremålet visade sig men sändaren var då helt "död". I ett hus hade en hel rad glasföremål flyttat på sig då UFO:n passerade. Radioamatören säger att han såg föremålet komma glidande med sakta fart och det täckte för ett ögonblick den fina fullmåne som lyste just den här kvällen. Föremålet var helt mörkt och påminde om en flundra med något som liknade en stjärtfena baktill.

Källa: Dagbladet, Oslo den 24.1.73. Kredit: Finn W Kalvik, Bergen.

NYRAPPORTERADE HÄNDELSER

Vi ber läsarna observera att vi under denna rubrik i fortsättningen ej publicerar material som skickas under adress "UFO-Sveriges Rapportcentral". Sådant material har vi skickat vidare till UFO-Motala för ev. publicering i UFO-Information.

223. Obs.datum: 4/2 73. Plats: Roskilde m.fl. platser, Danmark.

000 Den 4 februari inrapporterades till danska SUFOI fem observationer i trakten av Roskilde. Efter undersökningar kunde fastställas att de flesta av observationerna rört flygplan som väntat på landningstillstånd. Ett av planen var utrustat med en speciellt stark landningsstrålkastare.

En observation från Kamstrup, ett par km syd om Roskilde har dock inte kun-
nat förklaras. Ett äkta par berättar att de, kl. 21.30, sett tre röda före-
mål med samma inbördes avstånd röra sig runt på himlen. Man kunde tydligt
se att det var ett stort mörkt föremål bakom dessa ljus. De uppfattade lju-
sen som fönster på det flygande föremålet. Objektet gjorde till sist en
skarp sväng på 90 grader, varefter den försvann rakt upp i luften med stor
hastighet. Strax därefter blev ett par kulformade röda föremål synliga i
västlig riktning. Också de manövrerade omkring innan de till slut försvann.

Källor: Post-Tidende den 14 och 20.2.73 samt div. andra danska tidningar.
Kredit: Willy Wegner.

224. Obs.datum: 9/2 73. Plats: Rena, Norge.

000 Finn Magnar Hagen fick syn på två UFOs som rörde sig i formation då han i bil kom körande genom Rena centrum. Klockan var 19.10 och de strök över himlen, tills först den ena sedan även den andra, stannade upp. De två föremålen utstrålade gult och orange ljus. Antagligen var de runda, men formen var svår att bestämma.

Källa: Verdens Gang, Oslo den 10.2.73. Kredit: Finn W Kalvik, Bergen.

225. Obs.datum: 13/2 73. Plats: Trondheim samt trakten däromkring.

ooo Omkring kl. 07.40 på morgonen den 13/2 iaktogs över Trändelag ett lysande föremål. Sign. E.M. - ett av många vittnen - säger: "Jag befann mig i bil på väg till Sveillingen. Då jag kör upp för en backe får jag i norr se ett stort runt lysande föremål fara över himlen i östlig riktning. Kursen var horisontell och farten våldsam. Till en början var föremålet runt, men

fick så småningom en avlång, närmast droppliknande, form. Sedan skedde det märkliga att den bakre, spetsiga delen löstes upp och blev till två mindre föremål som följde den stora. Alla tre lyste klart ... och så plötsligt borta." En annan observatör, F.G., berättar: "Från Moholtan såg föremålet ut som en kommet, med ett stort, runt huvud och en 3-4 ganger så lång "svans". Det utstrålade ett kraftigt blå-grönt ljus. Farten tycktes vara mycket stor. UFO:n tycktes gå ungefär parallellt med Trondheimsfjorden i nordöstlig riktning och med hänsyn till molntäcket kunde väl höjden ha varit omkring 5.000 meter. Då föremålet märnade sig gränsfjällen mot Sverige slockande ljuset plötsligt. Det såg ut som om det skedde en explosion."

Källor: Adresseavisen, Trondheim den 13, 17, 19, 21.2.73. Kredit: Anton Lidström, Nordli.

226. Obs.datum: 15/2 73. Plats: Strax utanför Oskarshamn.

UPPRÖRDA OSKARSHAMNARE: "VAR DET BARA EN DRÖM? BÅDA SÅG VI JU TEFATET"

Ett skarpt lysande föremål på himlen iakttogs vid 5-tiden på torsdagsmorgonen av två oskarshamnare, som då befann sig vid Fredriksberg strax utanför själva staden. Det hade en form som av två bollar på varandra samt en uppochnervänd tallrik under. Ett intensivt blått sken strålade från "tallriken", medan övre delen var orange.

De två oskarshamnarna, Hans Johansson och Roger Strand, färdades med lastbil västerut på väg med mjölk till Vena. Vid viadukten intill Fredriksberg fick de plötsligt se föremålet på himlen, som lyste starkt.

Konturerna var så starka som hade man klippt ut ett gult papper och lagt mot ett svart sådant, berättar de för vår tidning.

Först tänkte de, att föremålet väl snart skulle försvinna. Så blev ej fallet. Det verkade nästan som om det stod stilla på mycket långt håll, under utsändande av ljuset, som skiftade i intensitet.

De fortsatte att köra, och när de kom till Bergerstams såg, var föremålet extra knivskarpt mot himlen, som då ännu var mörk. Komna till Kristdala, cirka tre mil från Oskarshamn, tycktes ett tag "bollarna" dunsta bort och bara fatet synas med sitt blåa sken. Sedan kom de övriga konturerna tillbaka i ett orange ljussken.

Då de nådde fram till en raksträcka, ungefär en halv mil från Vena, försvann föremålet plötsligt - ungefär som när man släcker ut ett ljus, och det efterlämnar ett bortdöende sken.

De båda oskarshamnarna har kört den aktuella vägen i tre års tid utan att ha sett något liknande förr. De var ganska upprörda efteråt, och när de stannade bilen och klev ur vid bestämmelseorten, var det "som om de vaknat ur en slags dröm".

Vad de hade sett, vet de inte, men allt tyder på ett tefat, såsom dessa brukar beskrivas.

Källa: Barometern, Kalmar den 17.2.73. Även Kinda-Posten/Vimmerby Tidning den 15.2.73.

227. Obs.datum: 15/2 73. Plats: Rumsquilla

RUMSKULLAFRU SÅG MYSTISKT FENOMEN

Fru Anna Karlsson, Norra Kvill, Rumsquilla, stod som fastnaglad på sin förstubro klockan 20 över 5 på torsdagsmorgonen. Hon såg ett så egendomligt himlafenomen att hon inte kan hitta någon förklaring till det. Hon berättar:

- Jag steg upp strax efter klockan fem på morgonen och släppte ut vår lilla hund. Samtidigt passade jag på att sopa förstubron. Det var då jag fick se att himlen var så egendomlig. När jag såg mig omkring upptäckte jag vid horisonten ett litet glödande klot, som stod alldeles stilla. Det var inte på långt när så stort som månen.

(130)

Jag blev så förundrad över vad jag såg att jag blev stående i kylan en lång stund, men så började jag frysa och gick in och klädde på mig litet mera. När jag kom ut hade fenomenet ändrat karaktär. Det såg ut som en björkskog i brand. Det skiftade i många färger och himlen var liksom randig. Jag stod kvar åtminstone en kvart och tittade.

Det var verkligen ett skådespel som jag aldrig glömmar och jag tänkte på ett stycke i Bibeln jag läst kvällen förut i Lukas 21 kap. där det står om tecken i solen och i månen.

Tidsmässigt sammanfaller fru Karlssons iakttagelser med de som gjordes i Kristdala. Fru Karlsson har för övrigt en gång tidigare sett ett himlafenomen. Hon iakttog under flera timmar hur månen hade ett mörkt kors mitt i sin skiva. - Vi var två som satt och betraktade det, berättar hon.

Källa: Vimmerby Tidning den 16.2.73, även Östra Småland/Tranås Tidning/Västerviks-Demokraten den 17.2.

228. Obs.datum: 20/2 73. Plats: Lidköping.

Lidköpingsborna börjar se flygande tefat. Flera personer tyckte sig på tisdagskvällen se ett oförklarligt blinkande ljus på himlen. "Det såg inte ut som en stjärna och något flygplan var det inte fråga om".

Källa: Skaraborgs Läns Tidning, Skara den 22.2.73.

229. Obs.datum: 23/2 73. Plats: Härnösand.

HÄRNÖSAND (VA) Ett himlafenomen observerades vid 21-tiden på fredagskvällen över Härnösand. Flera personer observerade ett oidentifierbart föremål som gav ifrån sig ett gulaktigt sken och ibland också ett grönt och rött sken. Föremålet rörde sig från havet in mot Brännan och blinkade hela tiden oregelbundet.

HIMLAFENOMENET VAR FLYGPLAN

HÄRNÖSAND (VA) Det himlafenomen som uppmärksammades över Härnösand på fredagskvällen var faktiskt inte speciellt övermänskligt. Det var endast några medlemmar ur Härnösands flygklubb vilka övade fingerade motorstopp i mörker och gled in över Härnön.

Källor: Västernorrlands Allehanda den 24 och 26.2.73.

230. Obs.datum: 26/2 73. Plats: Västra Husby, Östergötland

Lantarbetare Ernst Klint samt två andra familjemedlemmar såg vid 21-tiden på kvällen ett lysande rött föremål från Hylinge egendom, Västra Husby, ca 1 mil S om Norrköping. När vi kommit i kontakt med vittnena hoppas vi återkomma med en mer utförlig rapport.

231. Obs.datum: 6-7/3 73? Plats: Umeå och Sundsvall.

MYSTISKT LJUS PÅ NATTHIMLEN

Ett mystiskt ljus på natthimlen sågs under onsdagsnatten i både Umeå och Sundsvall. Det rörde sig alldeles ljudlöst från Horisont till horisont med en svans efter sig.

I Umeå höll några grabbar, Hans Beckman, Lars Lindbeck och Per Grenholm, på att hänga upp en spark i ett träd. Det var ganska mödosamt och Hans Beckman slängde en blick upp mot skyn och släppte plötsligt sparken. Ett runt gulvitt klot - ungefär som en gatulampa - rörde sig över Berghem mot Mariehem. Ljudlöst gick det över himlen med en svagt rostfärgad svans efter sig. Svansen var rak och böjd snett nedåt. Föremålet gick längre och längre och försvann bortom Mariehem. Runtom stod hela tiden ett enormt ljussken och under det runda föremålet längst fram utgick små strålar, ljusa och rostfärgade.

Till luftverkets kontrollcentral i Sundsvall ringde ingenjör Bo Billström från Matfors och sade sig ha sett ett föremål på himlen, tio minuter över

tolv på natten. En ljuskula som på en minut ungefär förflyttade sig från sydväst till nordost. Det gick alldeles ljudlöst.

I torret på Umeå flygplats hade man inte observerat något, men så var det ju också fotbollsmatch på TV vid den aktuella tidpunkten.

Källa: Västerbottens-Kuriren den 9.3.73.

232. Obs.datum: 8/3 73. Plats: Lillhärdal.

LJUSFENOMEN IAKTOGS I LILLHÄRDAL

Sveg (LT). Vad var det för mystiskt ljusfenomen som makarna Harald och Anna Bäcké, Lillhärdal såg på himlavalvet strax efter midnatt till torsdagen? Det liknade nästan ett brinnande reoplan omtalar hr Bäcké. Det var ett glödande klot med en röksvans efter sig. Det gick på omkring 2.000 meters höjd horisontellt och visade sig ett par minuter. "Röksvansen" stannade kvar ytterligare en liten tid sedan eldklotet försvunnit. Det var Anna som låg och tittade ut på stjärnorna som plötsligt upptäckte det glödande klotet som makarna sedan fortsatte att titta på från andra våningen.

- Jag har aldrig sett något liknande, berättar hr Bäcké som avskriver tankarna på att det var någon satellit. Sådana har han sett tidigare och dessa syns inte efter solnedgången. Nej, det måste vara något skrot som kommit ut i atmosfären tror hr Bäcké, kanske från någon månkraket eller liknande.

Fenomenet lämnade inget ljud efter sig och färdades i riktning sydsydväst till nordnordost. Det ovala glödande klotet med sin svans tror hr Bäcké heller inte var någon komet, utan närmare något rymdskrot av något slag.

Källa: Länstidningen Östersund den 9.3.73.

233. Obs.datum: 8/3 73. Plats: Södertälje.

VAR DET NÅGON MER SOM SÅG FÖREMÅLET?

SÖDERTÄLJE. Vad var det för ett föremål som Sylve Johansson i Södertälje observerade från sitt fönster i går natt? Både han själv och hans fästmö är bombsäkra på att det i varje fall inte var ett flygplan. Under en hel minut kunde de granska föremålet innan det försvann.

Det här är Sylve Johanssons egen berättelse om den märkliga upplevelsen några minuter över midnatt under natten till torsdagen:

- Min fästmö och jag hade öppnat fönstret för att vädra ut för natten. Klockan var exakt sju minuter över tolv när vi båda upptäckte det där konstiga föremålet.

- Det var ovalt till formen, och det lyste intensivt. Efter föremålet syntes en lysande "gata", som dog ut efter ett tag. Från vårt fönster på femte våningen såg det ut som om föremålet flög i höjd med oss. Vi har utsikt mot vattentornet vid Västergårdsgymnasiet.

- Under en hel minut kunde vi granska det flygande föremålet. Det förflyttade sig nästan vågrätt, men med en svag stigning. Hela torsdagen funderade jag på hur långt det var till föremålet från vår lägenhet och hur högt det egentligen kunde ha flugit. Men det är väldigt svårt att bedöma. Det var ju mörkt ute.

Flera gånger under torsdagen talade Sylve Johansson med sina jobbarkompisar om det märkliga föremålet. Många undrade med rätta om han var berusad. Men det var han alltså inte. Han och fästmön är bergsäkra på att det var något konstigt de sett. Finns det andra som gjort samma iakttagelser under natten till torsdagen?

Källa: Länstidningen Södertälje den 9.3.73.

234. Obs.datum: 8/3 73. Plats: Lill Ahl, Enhörna.

Observatörer: Lars Söderbaum (32), lantbrukare, Enhörna och Olle Svensson, Enhörna.

Tidpunkt: 8/3 1973, kl. 00.06.

Lars Söderbaum berättar:

"Vi satt och pratade i en bil när plötsligt ett föremål dök upp i NV. Vi vevade ner bilrutan och följde föremålet tills det försvann i horisonten i öster. Föremålet lyste som en stjärna och hade en ganska lång svans som tunnades ut bakåt. Svansen lyste svagt, dimliknande."

Observationsförhållanden: Klart, vinstilla, - 1° C.

Fenomenet: Fast sken med lång svans. Inget ljud. Storlek: som Polstjärnan.

Källa: Frågeformulär samt rapport sammanställd av Leif Norbergh, Södertälje.

235. Obs.datum: 9/3 73. Plats: Eksjö.

EKSJÖBO SÅG UFOs

- Jag låg och tittade ut genom fönstret, kunde inte sova. Klockan var 01 natten till fredagen och plötsligt såg jag tre vita klot i formation fara fram över himlen på hög höjd. Det hela var över på tio, tolv sekunder. Jag är övertygad om att det var några utomjordiska föremål. Flygplan eller meteoriter är uteslutna.

Så berättar eksjöbon Ronnie Fridolfsson om sin upplevelse. Ronnie bor på Grevhagen i Eksjö och har sitt sovrumsfönster mot Vetlanda-hållet. Det var också där ifrån som farkosterna kom. Iakttagelsen stämmer i allt utom tiden med det som en person såg i Vetlanda på fredagskvällen (se nr 237 - Red.) Det var också tre föremål som rörde sig i formation med stor hastighet.

Källa: Smålands-Tidningen den 12.3.73.

236. Obs.datum: 9/3 73. Plats: Vägen Lindesberg-Surahammar.

LUFTFARKOST SEDD NORR OM MÄLAREN

En Eskilstunabo meddelar att han natten till fredagen befann sig över (måste vara skrivfel eller feltryck - Stig Aggestad) området mellan Lindesberg och Surahammar och att han då på mycket hög höjd iakttog ett fenomen som enligt hans åsikt inte har med satelliter eller meteoriter att göra.

- Klockan var ungefär 01.00 på natten och jag befann mig på väg mot Surahammar när jag fick se föremålet, berättar han. Det var stort och lysande som Venus och efterlämnade en lång stråle av glödande partiklar och därefter syntes en svans som av kondens. Jag uppskattar höjden till flera mil och föremålet låg över hälften mot zenit från norr räknat. Det var ingen satellit eftersom den glödande ljusslingan höll konstant ljusvärde ända tills dess att föremålet kom ur sikte mot horisonten. Föremålet gick förresten väldigt fort. Själv uppskattar jag höjden till flera mil. Det händer tydligen en del över området kring Mälaren.

Källa: Tidningen Folket den 13.3.73, kredit: Stig Aggestad, Eskilstuna. Observationen kan, enligt Stig Aggestad som känner till vem observatören är, "...lugnt lämnas till avd. kuriosa".

237. Obs.datum: 9/3 73. Plats: Vetlanda.

UFOs IAKTTAGNA ÖVER VETLANDA

Nu har det hänt i Vetlanda också! När en person vid 22-tiden på fredagskvällen var på hemväg i stadens södra del fick plötsligt se tre föremål med ett vibrerande sken passera över den mulna himlen i syd-nordlig riktning. Föremålen som hade en uppskattad storlek en fjärdedels fullmåne, var synliga i cirka tio sekunder innan de försvann vid horisonten.

Vår sagesman var fullt övertygad om att det rörde sig om flygande tefat (eller UFO) efter de beskrivningar han fått. Vederbörande är nu intresserad av om fenomenet observerats av några andra personer. Det kan i sammanhanget nämnas att vår sagesman läst mycket om just flygande tefat och alltid önskat att få se en skymt av dessa så mystiska och så omdiskuterade företeelser på firmamentet.

Källa: Smålands-Tidningen den 10.3.73, även Jönköpings-Posten den 10.3.

238. Obs.datum: 9/3 73. Plats: Fuglebjerg, Danmark

ooo Föremålet observerades i östlig riktning från Fuglebjerg räknat, vid 23-tiden på kvällen. Observatören - ej namngiven - såg det först med blotta ögonen, sedan genom kikare och då tycktes föremålet snurra runt sin egen axel under sin färd söderut. Ljuset försvann efter några minuter lika snabbt som det uppstått. Samtidigt gjordes, enligt SUFOIs alarmcentral i Hørsholm, observationer i Rungsted och Hillerød. Sedan den 11/2 har SUFOI mottagit cirka 100 rapporter om himlafenomen i Danmark.

Källa: Naestved Tidende den 14.3.73, kredit: Willy Wegner, Dansk UFO-Center.

239. Obs.datum: 9-10/3. Plats: Skärfälten, Uppsala

FLYGANDE TEFAT VID SKÄRFÄLTEN?

- Var det flygande tefat vi såg fredag den 9 mars, undrar sju tonårspojkar som den kvällen åkt ut till skärfälten för att prova lägerliv och studera fåglar.

Kl. 22.45 gjordes den första mystiska observationen. En av pojkarna såg då några ljusa, rörliga föremål strax ovanför horisonten. En halv timme senare såg fem av pojkarna två föremål komma flygande både rakt emot och bort från sig.

Den tredje observationen gjordes av de sju pojkarna kl 01.45 på natten då två diskusliknande föremål passerade i bestämda banor med omkring 45 sekunders intervall. När en motorcykel närmade sig på en närbelägen väg ändrade det större av föremålen kurs och flög åt väster medan det mindre föremålet snabbt flög uppåt och åt vänster där det stannade till och vibrerade varefter det med otrolig snabbhet vek av åt höger. När motorcykeln passerat återgick de ljusa föremålen i sina banor.

Den sista observationen gjordes kl 02.30 av två av pojkarna. I kikare tedde sig föremålen som ljusa, tallriksliknande tingestar av obestämbar storlek. Kan fenomenet ha uppkommit genom ljus från någon strålkastare? Men någon sådan var inte i bruk under den aktuella tiden, uppges det från F 16.

Källa: Uppsala Nya Tidning den 16.3.73. (Vittnena till denna händelse efterlyses av UFO-Sverige i UNT den 28.3.73).

240. Obs.datum: 10/3 73. Plats: Dorotea.

LJUSFENOMEN I DOROTEA

DOROTEA: Anna Jönsson, Risnäset fick kl 19.24 på lördagskvällen vara vittne till ett märkligt ljusfenomen i höjd med Å-parken efter Åselevägen.

- Jag kände mig verkligen liten, berättar fru Jönsson för VF! Det lysande föremålet upptäckte jag som ett flygplan på väg rakt emot mig. Skenet var mindre rött än bakljuset på en bil och ganska stort. Inte det minsta ljud hördes från föremålet. Slutligen upplöstes ljusskenet till ett intet.

Även Verner Grundström, Storberget, som bor några meter från den plats där fru Jönsson befann sig, bevitnade himlafenomenet, har ringt och berättat samma historia. Grundström såg himlafenomenet från en annan vinkel och uppger att det var ganska stort, en lysande röd kropp med stänk av vita fläckar i mitten. Även han såg hur föremålet upplöstes.

Båda iakttagarna har omedvetna om varandra lämnat samstämmiga uppgifter beträffande föremålets färg, höjd och tidpunkt för iakttagelsen.

Källa: Västerbottens Folkblad den 12.3.73.

241. Obs.datum: 11/3. Plats: Köping.

KÖPINGS UFO:s FÖRSTA RAPPORT - FYRA SÅG "TEFAT"!

- Jag höll på med kontroll av utsläpp från säkerhetsventiler då jag snett upp i zenit upptäckte ett föremål som jag först trodde var ett flygplan. Vid noggrannare granskning såg jag att föremålet inte hade några utskjutande föremål alltså inga vingar. Det rörde sig betydligt långsammare än ett flygplan,

ungefär med en helikopters hastighet, men det var inte heller en sådan. Det är Thorvald Berthelsen som berättar. Tillsammans med tre arbetskamrater såg han på söndagsförmiddagen ett silverglänsande föremål på uppskattningsvis 5.000 m höjd i Köping.

Iakttagelsen gjordes mellan klockan 10.06 och 10.10. Från Arlanda meddelas att inget flygplan fanns i luftrummet vid denna tid. Osloplanet, en röd-vit DC6:a passerade Köpingstrakten först klockan 10.22 - alltså tolv minuter efter den aktuella iakttagelsen. När Berthelsen upptäckt föremålet och konstaterat att det knappast kunde röra sig om ett flygplan bad han en arbetskamrat iaktta föremålet. Även denne fann företeelsen underlig och ytterligare två arbetskamrater kunde se det flygande föremålet innan det försvann.

Föremålet rörde sig i rakt östlig riktning. Det rörde sig ganska sakta, såg till formen ut som "en ölburk med avtrubbade kanter" och det var till färgen klart silverglänsande.

Storleken är förstås svår att uppskatta, säger Thorvald Berthelsen, men om man tar den på söndagsförmiddagen synliga månen som referenspunkt, så liknade föremålet till storleken en fullmånes halva yta.

Efter kontroll med Köpings flygklubb har det framkommit att det inte kunde röra sig om en ballong. En sådan skulle nämligen ha följt vindriktningen som vid tillfället var nordlig. Nu rörde sig föremålet i östlig riktning. Efter kontroll med Arlanda har framkommit att det heller inte kunde röra sig om ett flygplan, då inget sådant fanns i luften över Köpingstrakten vid den aktuella tidpunkten. Tolv minuter efter observationstillfället passerade Osloplanet i östlig riktning, men detta är betydligt snabbare än det föremål vi kunde se.

Även tidigare i år har liknande iakttagelser gjorts i luftrummet över Köpingstrakten. Vid solnedgången den 13 januari såg lantbrukare John Ukstedt, Sömsta, i sin kikare under tio minuter ett föremål som rörde sig i skarpa kurvor. Föremålet, gråaktigt till färgen, var mera platt till utseendet än det föremål som iaktogs på söndagsförmiddagen.

Thorvald Berthelsen är medlem av den i januari i år bildade Köpings UFO-förening. Föreningen är ansluten till riksorganisationen UFO-Sverige som har sitt högkvarter i Motala. I Motala finns även riksorganisationens rapportcentral dit alla rapporter om oidentifierade flygande föremål över svenskt luftrum sänds.

(Artikeln avkortad. Red.)

Källa: Bärgslagsbladet den 12.3.73, även Tidningen Folket den 12.3 och Eskilstuna-Kuriren den 12.3.

BERTHELSEN VIDHÅLLER: DET VAR UFO-OBSERVATION

Sedan Thorvald Berthelsen införskaffat ytterligare uppgifter om det oidentifierade föremål som iaktogs över Köping den 11 mars vid 10-tiden på dagen, förklarar han att han personligen fortfarande anser det observerade föremålet som oförklarligt. Ärendet har översänts till riksorganisationen UFO-Sverige för ytterligare utredning och bedömning.

Föremålet iaktogs mellan 10.02-10.06. Någon flygaktivitet förekom icke över Köping från F 1:s sida nämnda dag. Väderavdelningen på F 1 uppger nordlig vind 7 sek/m. Samma värde uppger statsmeteorolog Pohlman på SMHI. Väderballonger med radiosond uppsändes helgdagar endast från Stockholm och Göteborg vid midnatt och kl. 13. Dessa ballonger stiger under cirka två timmar till ca 25-30.000 meter, varefter de spricker och sonden faller ned.

En Fokker Friendship tillhörig Braathen på linjen Helsingfors-Oslo (Enligt uppgifter jag inhämtat bör det vara tvärtom, d.v.s. planet flög från Oslo mot Helsingfors, i flygkorridoren som går norr om Köping - A.L.) passerade Köping 10.08-10.09 på 5.200 m. Fart 454 km/h. Planet ser ut som en liten prick vid betraktande utan optiska hjälpmedel. Passagen över Köping från horisont till horisont

skulle då ha skett under en tid av 16 minuter vid en höjd av ca 5.000 meter.

På grund av vindriktningen (nordlig) får teorin att föremålet skulle vara en stort plastpåse, vätgasfylld och uppskickad från Köping, helt avskrivs.

Till dessa kommentarer har hr Berthelsen fogat fyra iakttagelser från arbetskamrater på Supra som också sett föremålet liksom från en kvinna i Odensvi, som verifierar att Osloplanet kom på tid som var senare än den tid man sett det oidentifierade föremålet.

Källa: Bergslagsbladet den 11.4.73.

242. Obs.datum: okänt (mars?). Plats: Fellingsbro.

Ljusfenomen på himlen har även rapporterats i Fellingsbro. Och det var exakt strax efter klockan 24 som Roland Norstedt och hans maka såg ett stort föremål komma söderifrån och stanna i luften ovanför sjukhemmet. Makarna beskådade ljusskenet och när föremålet började röra sig norrut öppnade de fönstren för att eventuellt höra något ljud. Men det var dödstyst och ljusskenet försvann. Liknande rapporter från Västmanland så det måste finnas "spökföremål" som går i luften, menar Roland Norstedt.

243. Obs.datum: 13/3 73. Plats: Vikingstad, Östergötland

Observatörer: Katarina Dockberg (13 år), Tibastgatan 1, Vikingstad;
Katarinas skolkamrat Lena Arvidsson samt Katarinas mamma.
Tidpunkt: 13 mars 1973, omkr kl 18.30
Plats: Vikingstad samhälle, cirka 1 mil väst om Linköping.

Katarina Dockberg och hennes väninna Lena Arvidsson var ute för att rasta hunden vid halv sju-tiden på kvällen. När flickorna först upptäckte fenomenet befann det sig i jämnhöjd med månen och rörde sig med sakta fart i en nedåtgående bana. Det tycktes röra sig i "etapper" med stopp dessemellan. Mot slutet av observationen sågs föremålet mot Linköping till, således i ungefärlig östlig riktning. Katarina Dockberg uppskattar att iakttagelsen varade 15 å 20 min.

Fenomenet hade till en början rund form, men tycktes senare under observationen "vända sig" och få en mer oval eller avplattad form. Färgen var gul som från stjärnorna. Då och då sågs röda, blinkande sken från fenomenet. Flickorna kan inte säga om dessa blinkningar hade något samband med fenomenets rörelser i övrigt. Fenomenets storlek vill flickorna jämföra med 1/4 av måndiametern. De säger sig också ha uppfattat ett 'sjungande' eller 'dovt brummande' ljud. Inget fanns i omgivningen som kunde förklara ljudet och flickorna antog därför att det kom från det observerade fenomenet.

Flickorna blev rädda och begav sig därför snabbt till Katarinas hem där de berättade om observationen för Katarinas mamma, som också fick tillfälle att se fenomenet under några minuter. Fru Dockbergs iakttagelser överensstämmer med flickornas, men hon anger föremålets storlek som "hälften av månen". Vittnena iakttog inte när fenomenet försvann - de hade då slutat att titta.

Några andra bekräftande iakttagelser har inte framkommit. Händelsen inträffade i ett villasamhälle. Flickorna har inte tidigare intresserat sig för "flygande tefat" enligt Katarinas far. Enligt samma källa hade Katarina svårt att sova på natten efter. Hunden - en dvärgspets - som flickorna rastade hade inte reagerat märkbart under händelsen.

Vid observationstillfället rådde klart väder, varför det observerade kan ha befunnit sig på stort avstånd. F 1, Malmslätt uppger att kvällsflygningar pågick fram till kl 22. Provningcentralen i Karlsborg har ej haft några övningsnatten.

Källor: Telefonsamtal med herr och fru Dockberg den 15/3 samt med Katarina Dockberg och Lena Arvidsson den 26/3. Iakttagelsen förmedlad av Östgöta Correspondentens red. till Sten Sundqvist, Linköping.

(136)

244. Obs.datum: 19/3 73. Vikingstad/Malmslätt

INGA TEFAT MEN VÄL LYSRAKETER

Det var inget flygande tefat som iakttogs över Vikingstad och Malmslätt på måndagskvällen. Flera personer uppgav sig ha sett ett märkligt ljussken röra sig över himlen och man hade också hört ljud. Även på F 3 i Malmslätt gjorde man samma iakttagelser.

Ljuset som var orangefärgat och blixkliknande härrörde från lysraketer som under en kvällsövning vid PCK (Provningscentralen Karlsborg) sköts upp ända till kl 24. Tack vare klart väder kunde skenet iakttas på mycket långa avstånd.

245. Obs.datum: 19/3 73. Plats: Södertälje.

Observatörer: Göran Klingspetz och Gunilla Löfberg, S:t Ragnhildsgatan 42 A, Södertälje.

Tidpunkt: 19/3 1973, kl 20.40.

Observationsplats: Bostaden.

"Jag observerade först föremålet då jag satt inne i lägenheten. För att kunna se bättre gick jag ut på balkongen, samtidigt som jag såg till min fästmö att titta. Hon uppfattade föremålet som en liten rund skiva, medan jag själv uppfattade det som något ovalt med största bredden i rörelseriktningen. Föremålets storlek uppskattar jag till 3-4 gånger större än Venus."

Observationsförhållanden: Klart väder, lätt moln, vindstill, månen väl synlig.

Fenomenet: Färg: vitt eller blåvitt (gulvitt enl. fästmön)
Fast sken. Observationstid: ca 1 min.

Uppfattning om fenomenet: "Efter hand stigande förvåning, stark avvikelser från vad jag tidigare har observerat, t.ex. flygplan, satelliter, kometer, stjärnfall."

Av Länstidningen Södertälje framgår vidare: "Föremålet passerade..strax under månen och med kurs 20-30 grader nordlig riktning. Inte något ljud hördes från föremålet... Göran Klingspetz är mekaniker och har bland annat arbetat med installationsarbeten av instrument på Stockholms observatorium. Där fick han lära sig en del om observationer. Han är..övertygad om att det inte var fråga om en satellit, eftersom föremålet hade en rätlinjig bana medan satelliter brukar ha en böjd bana."

Källor: Rapport sammanställd av Leif Norbergh, Södertälje samt Länstidningen Södertälje den 20.3.73

246. Obs.datum: 19/3 73. Plats: Enhörna.

ENHÖRNABO BLÄNDADES AV HIMLAFENOMENET

Gary Hedlund i Enhörna var så nära det lysande föremålet som 500 meter. Gary Hedlunds observationer överensstämmer helt med de tider Göran Klingspetz uppgivit, alltså 20.40 på måndagskvällen. Men Gary Hedlund hade föremålet svävande över sitt hustak på 500 meters höjd. Så här berättar han:

- Det var ingen svårighet att upptäcka föremålet eftersom det omgavs av ett mycket starkt ljussken. Föremålet hade hög fart och kom på cirka 500 meters höjd svepande över vårt hustak. Ändå kunde jag inte höra det minsta ljud från föremålet...föremålet liksom ändrade fart från den ena sekunden till den andra och sick-sackade fram i sin bana. Det var således en ganska ryckig flygning. Föremålet sände hela tiden ut ett så intensivt sken att jag blev fullkomligt bländad. Bakom det bländande skenet kunde jag inte se några konturer. Det enda jag kan säga är att hela händelsen föreföll främmande och överklig."

Källa: Länstidningen Södertälje den 21.3.73.

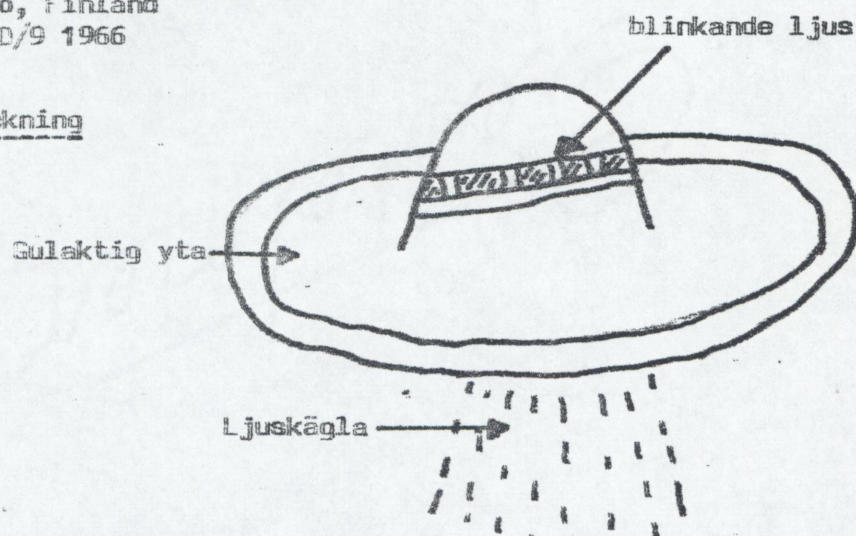
Red.kommentarer:

Vår medarbetare Leif Norbergh har, bl.a. via brevbäraren i Enhörna, försökt lokalisera vittnet (Gary Hedlund). Någon person med det namnet har dock inte kunnat lokaliseras.

208

Rusko, Finland
25-30/9 1966

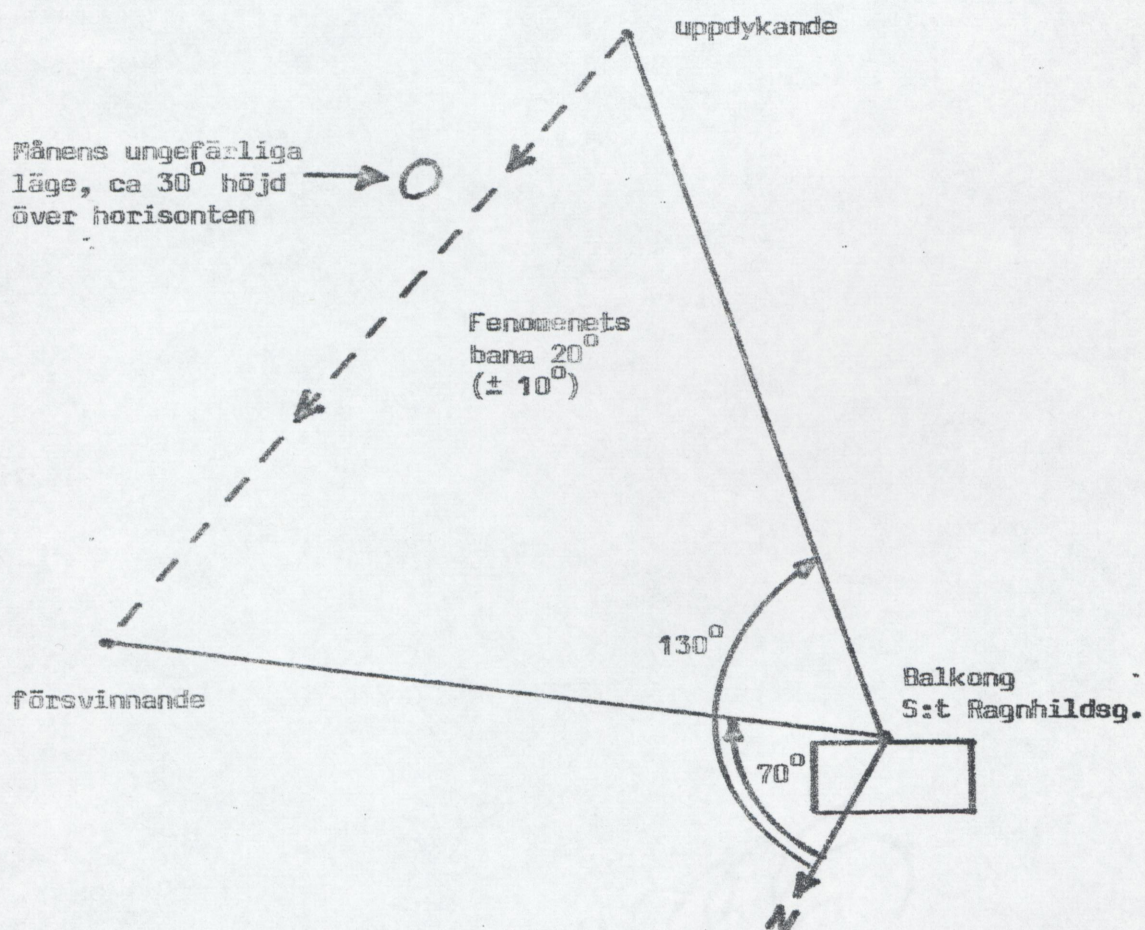
Vittnets teckning

245

Södertälje
19/3 1973, kl 20.40

Skiss gjord av vittnet,
Göran Klingspetz.

247. Obs.datum: 19/3 73. Plats: Järna.

Observatör: Fru Inge Strömberg, Järna
 Tidpunkt: 19/3 1973, kl. 2100

"Kvällen den 19/3 satt jag i vardagsrummet och tittade på TV. Plötsligt drogs mina ögon som av en magnet mot fönstret. En lysande boll av fullmånens storlek svepte över taket längs med vårt bostadsområde och lyste upp omgivningen. Jag rusade till fönstret, skenet var vitt och suddigt i kanten, varför jag är väldigt osäker beträffande storleken. När det befann sig på sin lägsta punkt slocknade det. Föremålet syntes 5-6 sekunder. Jag har vid två tidigare tillfällen sett lysande föremål som betett sig på liknande sätt."

Observationsförhållanden: Klart, ringa vindstyrka, ca 0°C, fullmåne, mycket ljus, fåtal stjärnor.
 Föremålet: Inget ljud. Vitt bländande sken, fast. Dess lägsta höjd i nivå med trädtopparna.
 Riktning: Sydväst mot nordost.
 Hastighet: (uppsk.) 300 meter på 5 sek.
 Reaktion: "Med lugn, även våra hundar var lugna."

Källa: Rapport sammanställd av Leif Norbergh, Södertälje. Iakttagelsen förmedlad av Länstidningen Södertälje.

248. Obs.datum: 21/3 73. Plats: Årby, Enhörna.

Observatörer: Rune Richardsson, metallarbetare (51), Bellmansvägen 4 D, Södertälje samt Börje Richardsson, Årby, Enhörna.
 Tidpunkt: 21/3 1973, kl 21.15.

Rune Richardsson:

"Vi var ute och lyssnade på kattuglor. Himlen var mulen, dock inte lågt gående regnmoln. Ett gott stycke ovanför skogshorisonten ser vi ett lysande föremål komma med hög hastighet och försvinna med nordlig kurs. Vi kunde höra ett svagt susande ljud vid försvinnandet. Några konturer av föremålet kunde vi ej upptäcka, utan endast ett ljussken som i storlek på det avstånd vi såg det - cirka 2 km - liknade en gatlampa som lyser på kvällen. Vanliga flygplan såg vi passera med blinkande ljus. Det kan ej ha varit något sådant."

Observationsförhållanden: Mulet, måttlig vind, + 6°C
 Fenomenet: Rel.storlek: som nålhuvud.
 Uppskattat avstånd: 2.000 meter
 Uppskattat hastighet: Som jetplan.
 Reaktion: "Häpnad då vi ej visste vad vi sett"

Källa: Rapport sammanställd av Leif Norbergh, Södertälje. Iakttagelsen förmedlad av Länstidningen Södertälje.

249. Obs.datum: 28/3 73. Plats: Boden.SÅG MYSTISKT FÖREMÅL

Boden (NSD). Rose-Marie Sundkvist på Sergeantsgatan 8 i Boden såg på onsdagskvällen ett mystiskt flygande föremål på himlen. Vid 20.15-tiden när hon var hos en väninna i samma hus, tittade hon ut genom fönstret och såg i riktning ot S3 (tryckfelsniss!! - Red.) ett lysande föremål på himlen.

- Det var alldeles rött, intensivt rött med en röksvans bakom. Jag har aldrig sett något liknande, berättar Rose-Marie och slutar: Jag har aldrig sett något så otäckt förut. (Källa: Norrländska Socialdemokraten den 29.3.73)

250. Obs.datum: 30/3 73. Plats Øygarden, Norge.

UFO ELLER KULBLIXT ÖVER ØYGARDEN?
 HELT LJUDLÖST - FÖLJDE EFTER BIL

Ett märkligt "blinkljus" iaktogs över yttre Øygarden i fredags kväll vid 20-21-tiden. Edvin Svelling som bor på Hellesøy berättar för Bergens Arbeiderblad att då han först uppmärksammade det röd-gula, blinkande ljuset stod det

(138)

över Hernar. Det stod dels stilla, dels flyttade det sig med hastiga ryck. Slutligen försvann det över Lyngøy och vidare in över mot Alvheim.

Kjell Rune Svellingen, son till Edvin, var på en biltur vid Alvheim då han upptäckte ljuset - tillsynes bara cirka 50 meter borta. Då han släckte biljuset kom det närmare och stod en stund precis över honom. Då han startade bilen och körde vidare, verkade det som om ljuset följde efter, men efter en stund började det att "snurra" runt mellan husen i området och det verkade som om det delvis följde terrängen. En kvinna på platsen menade sig ha sett att det vid ett tillfälle "satte" sig på sjön. Man kunde inte höra något ljud och inte heller kunde man skymta några konturer utöver själva det röd-gula blinkljuset.

Vid hänvändelse till Vervärslinga på Vestlandet får vi veta att det mystiska ljuset kan ha varit en kulblix - man har erfarenhet av att de då och då kan uppföra sig verkligt besynnerligt. Till stöd för kulblixeteorin anförs också att det enligt vad som är känt gick ett åskväder över Bergen-området natten till lördag.

Källa: Bergens Arbeiderblad den 5.4.73. Kredit: Finn W Kalvik, Bergen.

FLYGANDE TEFAT ÖVER AUSTRALIEN

251. Obs.datum: 12/4 73? Plats: NV om Brisbane, Australien.

SYDNEY (TT-DPA). Oidentifierade flygande föremål, populärt kallade "flygande tefat", har den senaste tiden uppträtt över de australiska delstaterna Victoria och Queensland. På torsdagen anmälde ett äkta par för polisen i Preston, Queensland, att de varit förföljda av ett sådant.

Lastbilschauffören David Herbohn och hans hustru befann sig i ett obebott område 180 km nordväst om Brisbane, när de hörde ett dån "som från ett jetplan" och såg ett bländande sken.

- Det okända följde efter oss och slutligen vågade vi inte fortsätta utan stannade bilen. På grund av det starka ljuset kunde vi inte se konturerna av föremålet, men det befann sig ohyggligt nära oss. Plötsligt skakades bilen som av en häftig vindstöt och skenet avtog för att inom några sekunder vara helt försvunnet.

En talesman för australiska flygvapnet kunde endast säga att "inget flygplan eller helikopter befann sig i detta luftrum vid tidpunkten för observationen."

Källa: Folkbladet Östgöten den 13.4.73, m.fl.

Redaktionellt, forts från sid. 107:

A.F.U. startar från ett "nolläge" och vi anser det vara felaktigt att så här i början knyta upp sammanslutningen till en formulerad målsättning i fina ordlag. Den idémässiga målsättningen framgår tills vidare bäst av innehållet i "Ufologen".

Idén med "fältforskarnätet", som vi förde fram inom UFO-Sverige, menar vi fortfarande vara en riktig arbetsform, men denna idé kommer nu - enligt vad Carl-Axel Jonzon uppger till oss - att vidareutvecklas av UFO-Motala.

Vårt ställningstagande till UFO-Sverige var oundvikligt, med hänsyn till vad vi framfört i medföljande bilaga. Vi kom efter många, som och men fram till att vi här måste gå vår egen väg.

AL/HB